

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

З передової

На позиціях під повернением Щастям

▶ СТОР. 9

Проблема

Скільки батарейок у бутлі?

Херсонський інженер шукає прихильників для очищення України від екологічно небезпечного сміття

▶ СТОР. 11

Ситуація

Боржник? Схили голову і заплати

За газ, якого не було

▶ СТОР. 13

№ 220 (5970) П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Що буде із владою на місцях

В Коаліційній угоді поставлено ще не всі крапки у цьому питанні, а відтак її текст можуть продовжити обговорювати і після попереднього ухвалення.

Поки що документ не готовий, але із-за лаштунків широкому загалу стають відомі окремі моменти, з приводу яких переговорникам вдалося знайти спільну точку бачення. Так, учора стало відомо: всі вони зійшлися на тому, що вибори до Верховної Ради слід проводити за пропорційною виборчою системою з відкритими списками. Про це, зокрема, заявив депутат від Блоку Петра Порошенка Микола Томенко. Це означає, що ми голосуватимемо за конкретного представника тої чи іншої партії.

▶ СТОР. 2

ООН: головна перешкода — неконтрольований рубіж

Над Україною нависла загроза відновлення повномасштабних бойових дій. Про це під час екстреного засідання Ради Безпеки ООН заявив помічник Генсека організації Єнс Андерс Тойберг-Франзен. Він також повідомив про прибуття у райони Донбасу, що контролюються бойовиками, автоколон з важким озброєнням, танками та військами. А тому найголовнішим фактором, який перешкоджає встановленню миру в регіоні, є, мовляв, «неможливість забезпечити контроль російсько-українського кордону».

▶ СТОР. 10

Нацбанк сподівається на краще?

Правління НБУ прийняло Постанову «Про регулювання грошово-кредитного ринку», якою, зокрема, передбачено підвищити з 13 листопада 2014 року дисконтну ставку з 12,5 до 14,0 відсотків. Теоретично зміною облікової ставки головна фінустанова країни регулює вартість фінансових ресурсів, а отже, — ставки за кредитами і депозитами. Своє непопулярне рішення регулятор виправдовує тим, що за 10 місяців поточного року девальвація гривні становить 58,9%, відтік депозитів — 16,8 млрд. грн., а інфляція сягнула 19,8%. У НБУ пояснили, що причиною знецінювання гривні стосовно долара стало порушення рівноваги на валютному ринку через накопичені в попередні роки зовнішні дисбаланси, а також соціально-політичні та воєнні події в країні.

Також відновилося домінування чистого попиту на наявну валюту, який у липні-жовтні 2014 року становив 1 млрд. доларів. А починаючи з серпня чиста пропозиція іноземних грошовий знаків змінилася чистим попитом на них і на міжбанківському ринку.

▶ СТОР. 6

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

АКЦІЯ

Тепле слово солдату

Під такою назвою «Голос України» розпочинає акцію на підтримку бійців, які зі зброєю в руках обстоюють суверенітет нашої держави та протистоять російсько-терористичним угрупованням на сході України.

Редакція готує спеціальні випуски газети і відправляє їх у зону АТО та у визволені райони. Ми пропонуємо нашим читачам і передплатникам стати вдячними кореспондентами і написати листи на передову українським військовим і добровольцям, щоб зміцнити їхній бойовий дух і віру в перемогу. Ще раз сказати, що ми єдині та непереможні! Нехай ваше добре слово зігріє героїв. А ми зобов'язуємося без зволікання передавати «теплу кореспонденцію» адресату.

Листи з позначкою «Тепле слово солдату» надсилайте на адресу: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4, редакція газети «Голос України».

ПОДІЯ

Ключики просвітницького каравану

Гуманітарна автомобільна місія миру та єднання із подвір'я Михайлівського собору вчора вирушила у східному напрямку. Її благословили у дорогу священики УПЦ Київського патріархату. Місія складається з громадських діячів, священиків різних конфесій, музикантів та журналістів, мета яких — донести правду та віру співвітчизникам, що мешкають на визволених від терористів територіях.

▶ СТОР. 7

КОРОТКО

■ За 9 місяців цього року обсяги промислового виробництва в Житомирській області зросли на 7,4 відсотка, сільськогосподарського — на 11,3, експортовано товарів на 10 % більше, ніж торік, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Іменні стипендії Верховної Ради України за поданням ради ректорів вищих навчальних закладів Закарпатської області призначено чотирьом студентам Ужгородського національного університету — Юрію Селебинці, Іванні Мучичці, Віктору Шпенику та Лесі Колбаско і студентці Мукачівського державного університету Оксані Славі, **інформує наш власкор Василь НИТКА.**

Україна 21 листопада відзначатиме День гідності та свободи — *указ Президента України*

Жодна смерть на Майдані не має залишитись без покарання

На цьому під час зустрічі з керівниками силових відомств наголосив Президент Петро Порошенко *(на знімку)*.

«Далі затягувати з цією справою ми просто не маємо права. Жодна смерть не має залишитись без покарання тих, хто виконував і організовував виконання цих злочинів», — сказав глава держави та закликав керівників силових органів пришвидшити розслідування всіх злочинів, вчинених проти учасників протестів на Майдані.

На переконання Президента, той факт, що підозрювані у цих злочинах особи втекли з України, не перешкоджає їхньому засудженню та притягненню до відповідальності. «Ініційований мною закон дає нам підстави для заочного засудження», — зазначив П. Порошенко та нагадав, що Україна також подала звернення до Міжнародного кримінального суду в Гаазі, щоб колишнє керівництво країни на чолі з Януковичем понесло покарання згідно з міжнародним правом.

«Суспільство має знати, що влада сьогодні діє ефективно та що ті, хто вчинив злочин, вже опинилися або опиняться на лаві підсудних», — **цитує главу держави його пресслужба.**

Генеральний прокурор Віталій Ярема, інформуючи Президента про хід розслідування злочинів проти учасників протестів та про взаємодію в цьому питанні з Міжнародним кримінальним судом, зазначив, що у вівторок до Києва прибув представник міжнародного прокурора, який детально знайомиться з матеріалами справ, після чого вони будуть передані до Гааги. За словами В. Яреми, він також пообіцяв сприяти оголошенню у міжнародний розшук колишніх високопосадовців, щодо яких є докази причетності до скоєння злочинів на Майдані.

Що стосується конкретних судових справ, то Генпрокурор повідомив, що до суду вже направлено сім кримінальних проваджень щодо 13 осіб, які вчинили злочини проти учасників протестів. Триває розслідування масового розстрілу людей на вулицях Інститутській і Грушевського та в Маріїнському парку, а також злочинів, вчинених проти автомайданівців.

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков також доповів про перебіг розслідування вбивства журналіста газети «Вісті» В'ячеслава Веремія, обставин загибелі Сергія Нігояна, Михайла Жизневського, масових розстрілів на вулиці Інститутській. «По вбивству В'ячеслава Веремія встановлені як замовники, так і виконавці вбивства, і їх оголошено у міжнародний розшук», — сказав міністр.

Голова Служби безпеки Валентин Наливайченко повідомив про затримання та арешт генерала з колишнього керівництва СБУ, який підозрюється в організації співпраці з групами офіцерів ФСБ Росії. За його словами, нині встановлюється перелік осіб, які були причетні до планування та скоєння злочинів, та з'ясовується причетність іноземців до цих подій. Крім того, були затримані колишні «беркутівці» та представники спецназу міліції.

Під час наради з проблем протезування осіб, які отримали важкі поранення в зоні антитерористичної операції, Президент Петро Порошенко доручив міністру закордонних справ Павлу Клімкіну та своєму радникові Ользі Богомолець забезпечити лікування за кордоном 12 хворих, яких немає можливості протезувати в Україні. Це протезування може бути профінансовано за рахунок трастових фондів, про які було домовлено під час саміту НАТО у Ньюпорті.

Також глава держави доручив міністру закордонних справ звернутися до структур НАТО щодо обладнання в Україні нейро-реабілітаційного центру.

За словами О. Богомолець, загальна кількість тих, хто потребує протезування, становить 75 осіб, з них 55 — військовослужбовці й 20 — цивільні. «Гроші на протезування постраждалих в зоні АТО вже виділені з держбюджету, але мова йде про тих, хто не може бути протезованим в Україні, і ми будемо організовувати їх протезування через структури НАТО. Ми отримали висновок від лікарів, що ці 12 осіб потребують дуже складних і сучасних технологій протезування», — сказала радник Президента.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Що буде із владою на місцях

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас у проекті угоди ще не визначилися з тим, за якою системою проводити місцеві вибори. Однак і поспішати з цим питанням, на думку парламентарія, поки що підстав немає.

«Сьогодні, наприклад, стало очевидно, що відповідно до чинного законодавства позачергові вибори місцевих рад неможливі, — сказав він. — Юристи нам говорять, що є певні обмежуючі речі... Ми вже розуміємо, що місцеві вибори, як це й передбачено чинним законодавством, відбудуться у жовтні 2015 року». Однак вже відомо, що в майбутньому кількість депутатів місцевих рад скоротять.

Як випливає зі слів Миколи Томенка, роботи над принциповими питаннями у коаліціантів ще чимало, тож сумнівним видається можливість представити готовий проект угоди вже сьогодні. Однак політик припустив: якщо деякі питання до 14 листопада залишаться неузгодженими, їх можна винести окремо для подальшого обговорення, а текст прийняти за основу.

Від іншого представника Блоку Петра Порошенка Володимира Гройсмана стало відомо, що

у рамках Коаліційної угоди є домовленість про те, що вже до початку червня треба провести децентралізацію органів місцевої влади і внести зміни до Конституції.

«Це стосується зміни владних повноважень областей і районів», — сказав він. Тож нові місцеві вибори не лише проводитимуть за новою законодавчою базою, а й під нові повноваження. А от бюджети сільських рад формуватимуть за новим підходом вже з початку наступного року.

ДОСЛІВНО

Один із лідерів Блоку Петра Порошенка Юрій Луценко:

«Я не буду розповідати вам про проблеми. Я беру участь у переговорах для того, щоб проблем не стало».

Про те, що під час переговорів коаліціантам доводиться мати справу із каменями спотикатися, натякнув ще один учасник процесу — Юрій Луценко. Втім, розповідати з приводу чого саме не можуть домовитися, уточнювати він не став, наголосивши лише на тому, що у всіх п'яти партій є почуття відповідальності за країну.

Водночас він наголосив, що неготовність угоди у жодному разі не впливає на те, що робота парламенту затягується. Адже через вимоги законодавства Рада не може зібратися раніше, аніж першого грудня. Навіть якщо Коаліційна угода буде повністю підписана вже сьогодні, це не означає, що завтра парламентарії могли би зібратися і затвердити новий уряд. Однак нині всі працюють на те, щоби вже в перший день роботи Верховної Ради більшість могла підписати свою домовленість, давши старт процесу обрання керівництва законодавчого органу і формуванню Кабміну.

Як же формуватимуть уряд? Нині ситуація складається так, що кожен суб'єкт коаліції зможе подати свої кандидатури на посади міністрів та заступників, повідомив у телеефірі представник «Народного фронту» Леонід Ємець. За його словами, кожен професіонал, який хоче працювати в Кабінеті Міністрів і знає, як можна підсилити виконання тих чи інших напрямків, може подати свою кандидатуру, або за нього це може зробити фракція. Однак процедуру подання та добір кандидатів на роботу в Кабміні обіцяють зробити відкритою, тож і суспільство зможе дати свою оцінку всім пропозиціям.

Натомість представники ВО «Батьківщина» звернулися до учасників переговорного процесу із пропозицією сформувати позицію стосовно повернення Автономної Республіки Крим і поновлення законності на сході країни.

На цьому наголосив Андрій Сенченко, вкотре підкресливши, що від його політичної сили немає жодних кадрових пропозицій. «Ми щиро вносимо всі необхідні для країни питання в цю Коаліційну угоду і не оголошуємо жодних ультиматумів, зокрема, щодо включення представників нашої політичної сили до виконавчої влади», — сказав він. За словами політика, представники «Батьківщини» працюють у робочих групах з усіх напрямків, зокрема і в тих, які займаються питаннями безпеки і оборони, аграрної політики тощо. Їхня робота на конструктив спрямована на те, щоби Рада і уряд запрацювали якомога швидше. За арифметикою Андрія Сенченка, яка вочевидь інакша, аніж у Юрія Луценка, зібратися на перше засідання парламентарії можуть вже 21 листопада.

Учора коаліціанти мали намір остаточно визначитися із своїм баченням виборчого законодавства та обговорити конституційну та судову реформи.

Надія ГОРБАТЮК.

ФОТОФАКТ

Завідувач секретаріату Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Олег Хоменко і головний консультант Ірина Юрченко під час підготовки звіту комітету за період роботи Верховної Ради України сьомого скликання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Треба створювати механізми розвитку науки, а не її виживання

У Коаліційній угоді наука посяде належне місце. У цьому запевнила учасників XXVI Київського міжнародного симпозіуму «Наука, технології та інновації як найважливіші сучасні чинники національної безпеки» голова Комітету Верховної Ради України з питань науки та освіти Лілія Гриневич. За її словами, в першому проекті угоди освіта була на одному з останніх місць, а про науку згадували один-єдиний раз (ішлося про необхідність реструктуризації НАНУ). «Група, яка верстає остаточний текст Коаліційної угоди, врахує наші пропозиції», — наголосила глава профільного комітету.

Переглянути своє ставлення до «важливого чинника інноваційного розвитку економіки» закликав лідерів політичних сил і Президент НАНУ академік Борис Патон. Він звернувся до учасників коаліційного процесу з листом, в якому наголосив: модернізація країни неможлива без участі науки. «Для цього, як засвідчує досвід країн—лідерів інноваційного розвитку, необхідне широке запровадження фінансових, кредитних, податкових стимулів розвитку науково-технічної та інноваційної діяльності, налагодження дієвого державно-приватного партнерства. Водночас потрібно по-новому фінансувати наукову та науково-технічну діяльність, зокрема шляхом суттєвого зростання частки конкурсного фінансування», — вважає Борис Патон.

Організатори симпозіуму — НАНУ та МОН — запропонували його учасникам обговорити роль та місце науки, технологій, інновацій у забезпеченні національної безпеки та зміцненні обороноздатності країни. Про це не завжди говорять з трибун, проте **навіть військова агресія з боку нашого сусіда мало що змінила у фінансуванні важливих з точки зору національної безпеки наукових проектів.**

Учені — на межі виживання, працівники академічних інститутів через необхідність економити бюджетні кошти будуть змушені працювати неповний робочий тиждень...

— В Європі витрати на оборону і науку приблизно однакові, — каже директор Центру досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки імені Г.М. Доброва НАНУ Борис Маліцький. — США витрачає 400 мільярдів доларів на науку і 600 мільярдів на оборону, Китай — 200 мільярдів доларів на науку і стільки ж на оборону.

Не дивно, що за останніх 20 років науковий потенціал Піднебесної зріс у 20 разів і в 24 рази збільшилась зарплата китайських учених. Їхнім українським колегам за кризових часів на міцну бюджетну підтримку розраховувати не доводиться.

Директор Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН України Елла Лібанова, в.о. головного ученого секретаря НАН України В'ячеслав Богданов, академік НАН України, віце-президент НАН України Антон Наумовець, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Лілія Гриневич *(зліва направо).*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Наприклад, флагман вітчизняної і світової ракетно-космічної галузі КБ «Південне» хоч і є державним підприємством, проте давно не фінансується з державного бюджету. «Ми на це вже й не розраховуємо. У нас немає там свого «рядка», — у відповідь на запитання нашого кореспондента пояснив заступник генерального конструктора КБ з наукової і навчальної роботи кандидат технічних наук Олександр Кашанов. — Усі країни світу фінансують свою ракетно-космічну галузь: США на це спрямовує 18 мільярдів доларів на рік, Росія — 5 мільярдів, Індія і Китай — 5—7 мільярдів. Скільки дає Україна? Сьогодні — нуль. Були часи, коли вдавалося щось отримати, проте не більш як 20—30 мільйонів доларів, а востаннє це було десь у 2007 році. Сьогодні нам необхідно хоча б 300 мільйонів доларів, до того ж тільки на підтримку, а не на розвиток.

За словами Лілії Гриневич, нині фінансування науки «скотилося» до 0,25 відсотка ВВП. «Наступний рік буде надзвичайно важкий. Примітки бюджету на 2015-й нам демонструють, що це буде складний і кризовий бюджет», — прогнозує глава профільного комітету. Але **навіть у кризових умовах треба «працювати над механізмами, які забезпечать не тільки виживання, а й розвиток науки».**

Зокрема, за словами Лілії Гриневич, новий парламент має повернутися до законопроекту «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Без боротьби ми втратимо Україну!

Шановні українці! Дорогі браття і сестри!

Упевнений, що кожен із вас розуміє і відчуває те саме, що і я: наша країна — напередодні нових важких випробувань. Кремлівський диктатор і параноїк прагне знищити вільну Україну, яка зараз народжується у боротьбі. Не виключено, що до річниці нашого Майдану російські агресори відновлять активні бойові дії на Донбасі, про що свідчить стрімке нарощування їхніх наступальних сил. Навіть наша влада, яка впродовж останніх кількох місяців годувала нас казками про мир, тепер теж визнала, що треба готуватися до відбиття нападу.

У розв'язаній Кремлем війні ми переможемо, якщо будемо єдині. Наша сила — у всенародній єдності! Незалежно від мови, політики, віросповідання чи місця проживання.

Наша сила — у Вірі. Треба вірити у свої сили і у свою Перемогу. Ми захищаємо свою рідну землю, тому з нами Господь і правда.

Єдиний спосіб перемогти у війні і здобути мир — боротися. Хоч би як важко нам було. Як боролися наші славні предки. Як боролися ми проти диктатури Януковича. Без боротьби ми втратимо Україну! Підступного ворога не зупинять жодні декларації. Агресора зупинить тільки наша сила. У цій боротьбі нам треба покладатися передовсім на себе. Боротися мають усі: від малого до старого.

Президент має оголосити воєнний стан і провести повну мобілізацію. Нова Верховна Рада має негайно зібратися на своє перше засідання і обрати дієздатний уряд воєнного часу. Оскільки агресивні дії Росії загрожують миру і безпеці усього світу, Президент має переконати наших союзників укласти з Україною військовий союз і надати нам максимальну військово-технічну підтримку. Президент і уряд мають переконати міжнародних кредиторів списати наші багатомільярдні борги. Зекономлені внаслідок цього величезні кошти мають бути направлені на відновлення військово-промислового комплексу і створення сотень тисяч нових робочих місць. Уся країна, вся економіка, а не лише волонтери, мають працювати для фронту, для Перемоги. Це дасть нам змогу у найближчій перспективі перейти від оборони до рішучого наступу, визволити Донбас і за ним — Крим.

Прошу всіх громадян припиняти розповсюдження панікерських настроїв. Відчай, зневіра, байдужість чи паніка — головні союзники нашого ворога. Будь-яка дестабілізація ситуації в Києві — теж на руку агресору. Спецслужби мають заблокувати ворожі теле- і радіоканали, рішуче використати п'яту колону з органів державного і військового управління. У визволених містах і селах Донбасу має бути проведена десепаратизація органів влади і правоохоронців, керувати мають патріоти, а не ті, хто вже раз зрадив Україну. На тимчасово окупованих територіях Генштаб має розгорнути широку партизанську боротьбу. Окупанти повинні боятися власної тіні. Озброєного ворога треба знищувати без жодних вагань і жалю. Інакше він уб'є нас, наших рідних і близьких.

Попереду важка і тривала визвольна боротьба за Україну. На шляху до нашої Перемоги будуть і втрати, і поразки, які, однак, не повинні спинити нас чи змусити відмовитися від боротьби. Треба завжди пам'ятати: ніхто і ніколи не здолає українського народу!

Слава Україні!

Олег ЛЯШКО,
лідер Радикальної партії.

САМОВРЯДУВАННЯ

Із публічністю на Тернопіллі не дружать?

За рівнем публічності Тернопільська міська рада посіла 18-те місце серед 24 обласних центрів України. Зокрема, індекс публічності міського голови Сергія Надала становить 48 відсотків і є низьким. Його рейтинг упав через відсутність практики звіту перед територіальною громадою міста на відкритій зустрічі, невисокий рівень взаємодії з громадськістю, залучення городян до участі в управлінні місцевими справами тощо. Публічність виконавчої влади дещо вища — 50 відсотків, а депутатів ради — лише 42. Зокрема, відсутня інформація про майновий стан депутатів, вони досі не прозвітували про свою роботу і виконання доручень виборців у 2013 році, хоч усе це передбачено статутом територіальної громади міста. Загалом індекс публічності міської влади становив 46 відсотків, що й вивело її на 18-те місце.

Результати дослідження, яке проводили Львівське представництво громадської мережі «Опора» спільно з тернопільською молодіжною організацією «Спілка молодіжного самоврядування», оприлюднив у прес-клубі керівник «Спілки» Ігор Процик. Мета дослідження — надати рекомендації міськрадам, звернути їхню увагу на необхідність бути відкритішими перед громадою. У розробленні методології досліджень автори використовували досвід Польщі.

Представники міськради з такою оцінкою не погоджуються. Мовляв, робота тернопільської міської влади є доволі прозорою — використовують сучасні інформаційні технології, прямі ефіри на радіо і телебаченні, структурні підрозділи мають свої сторінки у Фейсбуці, через які контактують із представниками громади. Проте жителі міста, громадські організації висловлюють невдоволення тим, як вирішуються земельні питання. Хаотична забудова псує вигляд міста. Публічністю тут і не пахне, а скандали з цього приводу вибухають часто. Хоче цього міський голова і його команда чи ні, але на зауваження авторів дослідження доведеться звернути увагу. Тим паче якщо вони мають намір повторно йти на вибори, що наближаються.

Заради справедливості слід сказати, що не все гаразд із публічністю не лише в Тернополі, а й загалом в Україні. Найпублічнішими визнано міську владу Івано-Франківська та Вінниці, тим часом багато великих обласних центрів посідають у рейтингу останні місця. Годі казати: чимало можновладців вважають головним дорватися до крісла — і можна на кілька років забути про свої обіцянки, необхідність звітувати перед виборцями. Мабуть, слід узяти до уваги, що громадянське суспільство також змінюється. Це, до речі, яскраво продемонстрували останні парламентські вибори. На Тернопільщині підтвердити мандат народного депутата зміг лише один парламентарій. Решті виборці, в тому числі Тернополя, в довірі відмовили.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Близнюка А.М.:
Боднар Діани Сергіївни (номер посвідчення 13/08);

народного депутата України Фельдмана О.Б.:
Бабанова Олександра Івановича (номер посвідчення 397/15).

Управління кадрів.

Прийняття Закону України «Про прокуратуру» — початок невідворотних змін у правоохоронній системі України

Прийнятий 14 жовтня Закон України «Про прокуратуру»(частково чинний з 26 жовтня 2014 року, повністю чинність набуде 25 квітня 2015 року. — Ред.) — це не тільки старт справжньої реформи окремого відомства, але й початок якісних і, сподіваюся, невідворотних змін у системі всіх правоохоронних органів держави. Завдяки голосам 316 народних депутатів нарешті йде в минуле закрита система функціонування прокуратури — інституту старого типу, надзвичайно централізованого, з явно вираженою каральною функцією. Розкрию таємницю: ще за 10 хвилин до розгляду проекту в сесійній залі здавалося, що реформа може й не стартувати через лобістські зусилля ГПУ, в якої виробився багаторічний імунітет до змін.

Трішки історії

Чинний закон «Про прокуратуру» прийнятий ще у 1991 році. При вступі до Ради Європи у 1995 році Україна добровільно взяла на себе зобов'язання реформувати відомство згідно з європейськими стандартами. У Перехідних положеннях Конституції 1996 року законодавець визначив, що прокуратура здійснює функцію нагляду за додержанням і застосуванням законів, а також функцію попереднього слідства лише до введення в дію законодавчих актів, якими буде сформована відповідна система органів держконтролю та органів досудового слідства.

Починаючи з цього року у Верховній Раді було зареєстровано понад десять проектів нової редакції закону про прокуратуру, але всі «буксували» на різних етапах свого розгляду в парламенті. Жоден із них не мав шансів на ухвалення, оскільки здатна впливати на колишніх президентів України та депутатський корпус прокурорська система не хотіла відмовлятися від комфортної для себе ролі всесильного та непрозорого відомства радянської моделі. Чимало народних депутатів, як і більшість наших співвітчизників, змирилися з тим, що в Україні ігноруються навіть положення Конституції, а, за Жванецьким, суворість законів компенсується необов'язковістю їх виконання. Натомість міжнародна спільнота не розуміла, як ми можемо десятиліттями відкладати взяті на себе під час вступу до Ради Європи зобов'язання. У численних висновках західних експертів йшлося: наша прокуратура залишається «надпотужним інститутом, функції якого значно перевищують обсяг функцій прокурорів у демократичній правовій державі». Не випадково Європейський Союз називав ухвалення нової редакції закону чи не ключовою умовою підписання Угоди про асоціацію.

У квітні 2009 року Верховна Рада прийняла за основу підготовлений групою народних депутатів законопроект «Про прокуратуру», який протягом наступних трьох років марно очікував розгляду в другому читанні. Будь-які спроби врахувати у ньому висновки Венеціанської комісії до попередніх аналогічних ініціатив, які готувала, наштовхувались на шалений спротив і Генерального прокурори, і пропрезидентської більшості. Незважаючи на це, у квітні 2013 року комітет усетаки включив ці рекомендації експертів у порівняльну таблицю до другого читання, що, зрештою, гарантувало би виконання взятих Україною зобов'язань із реформування відомства.

У відповідь представники Партії регіонів, які на той час мали більшість у комітеті, вирішили не блокувати розгляд проекту, а «ґрунтовно доопрацювати» його в адміністрації Президента та Генеральній прокуратурі. Зрештою, це призвело до «маскування» у тексті положень, які фактично зберігали прокуратуру радянського типу з функцією загального нагляду. Саме цей «покращений» (у значенні відомого лінгвіста М. Азарова) законопроект колишній глава держави надіслав на експертизу до Венеціанської комісії, яка на своєму засіданні 11-12 жовтня 2013 року схвалила висновок із постатейним аналізом законопроекту та відповідними рекомендаціями.

У Януковича ці пропозиції знову відверто проігнорували: 5 листопада 2013 року без врахування зауважень комісії законопроект подали до Верховної Ради, а через три дні — прийняли в першому читанні за основу.

У 2014 році після відомих усім подій за межі України втекли одіозні координатори реформи прокуратури з адміністрації Президента, Верховної Ради та ГПУ. Із формуванням у парламенті демократичної більшості комітет нарешті повернувся до рекомендацій Венеціанської комісії, до другого читання «очистив» текст від попередніх «покращень». На жаль, у подальшому ми все-таки були змушені піти на компроміс і погодитися з окремими пропозиціями ГПУ, очолюваної вже О. Махніцьким та В. Яремою, адже готовий до розгляду проект знову вперто не ставився на голосування в сесійній залі. Визнаю, що ці зміни не зовсім відповідали висновку міжнародних експертів, адже довелося вилучити положення, якими передбачалися: розмежування функцій Генеральної прокуратури, регіональних та місцевих прокуратур; перевірка на доброчесність кандидатів на посади прокурорів за допомогою поліграфа; проведення конкурсу на посаду Генерального прокурора України тощо. Без змін залишили і мілітаризовану структуру органу (класні чини).

Базові принципи діяльності прокуратури

Можливим критикам відповім, що перед комітетом стояв вибір: або проект знову невідомо скільки часу набиратиме «державної ваги» десь у шухляді в апараті Верховної Ради, або почати структурні зміни прокуратури вже зараз. Звичайно, ми обрали другий варіант, тим більше, що вдалося відстояти базові для демократичної країни принципи діяльності такого органу. Наведу конкретні приклади.

1. Згідно з прийнятим законом, прокуратура діятиме виключно в сфері кримінальної юстиції й позбавлена повноважень займатися цивільними, господарськими, адміністративними та іншими справами.

Комітет заблокував спроби ГПУ залишити собі так званий загальний нагляд за додержанням законів, який давав можливість прокуратурі перевіряти державні та приватні організації, на власний розсуд витребувати за межами кримінального процесу будь-які матеріали. Як інструмент тиску на політичних опонентів або бізнесових конкурентів такий нагляд дієвий. Але в цивілізованій державі прокурор не має права прийти в організацію і почати перевірку дотримання всіх можливих законів, які тільки є.

Навіть коли Кабінет Міністрів А. Яценюка в останні місяці ініціював скорочення кількості контролюючих органів за дотриманням законів удвічі — майже до 20 — прокуратура все одно наполягала, що в країні відсутня ефективна система контролю, а отже, слід залишити загальний нагляд. Очевидно, що для нагляду потрібні «роздуті» штати з величезною кількістю прокурорів, які часто зловживають своїм особливим статусом. Іще 10 років тому у відомстві працювало дев'ять тисяч осіб, а в 2013 році — аж 25 тисяч. У 2014 вже менше — трохи більше 20 тисяч співробітників, тобто маємо 46 прокурорських працівників на 100 тисяч населення, а європейський стандарт — лише 10 прокурорів. У Німеччині це співвідношення ще менше — п'яти прокурорів, а в Молдові взагалі один.

2. Комітет категорично не погоджувався — і ці гарячі дискусії тривали буквально до самого розгляду проекту в сесійній залі — аби органи прокурорського самоврядування були формальними, допоміжними структурами, рішення яких матиме лише рекомендаційний характер.

Після набрання закону чинності в нашій редакції таким найвищим органом стає всеукраїнська конференція працівників прокуратури, яка скликається раз на два роки. Таємним голосуванням делегатами обирається шість представників від Генпрокуратури, по три прокурори від усіх регіональних та по два — від кожної місцевої прокуратури. У період між цими конференціями вищим органом прокурорського самоврядування є Рада прокурорів України. До її складу входить два представники Генпрокуратури, чотири прокурори регіональних і п'ять — місцевих прокуратур, а також двоє вчених, обрані з'їздом вищих юридичних навчальних закладів.

Саме Рада прокурорів рекомендує призначення всіх кандидатів на адміністративні посади, а раніше всі ці питання вирішували у всесильній Генпрокуратурі. У законі ми виписали компромісну норму: якщо Генеральний прокурор не погоджується з рекомендацією Ради прокурорів, то він вносить на її розгляд подання на іншу особу. Важливий момент: Рада вибирає лише тих, хто пройшов Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію.

Ця комісія комплектується із п'яти прокурорів, трьох представників від Уповноваженого з прав людини, одного юриста, рекомендованого з'їздом адвокатів, і двох, висунутих на з'їзді вищих юридичних навчальних закладів. Вона веде облік даних про кількість посад прокурорів, у тому числі вакантних, визначає рівень фахової підготовки претендентів за чітко виписаними критеріями, організовує незалежну систему тестування та вирішує всі питання щодо дисциплінарної відповідальності, переведення та звільнення.

Система, коли на службу в прокуратуру потрапляло або за гроші, або «по дзвінку» виключно обмежене коло осіб — родичі, куми, свати — зараз кардинально змінюється. Найважливіше, що ці сильні самоврядні органи зможуть захистити чесного прокурора від можливого тиску з боку вищого керівництва. Про важливість виписаних у законі норм свідчить і те, що прокуратура до останнього хотіла зробити Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію максимально контрольованою — замість 11 представників визначити склад із 15 осіб, із яких 10 — прокурори. Зрозуміло, що вони могли спокійно заблокувати будь-яке «неправильне» рішення.

3. Комітет не підтримав пропозицію ГПУ закріпити в законі функцію процесуального керівництва досудовим розслідуванням. Вважаємо, що така не передбачена Конституцією форма нагляду «протягнута» до законопроекту колишніми кадрами В. Пшонки, аби де-факто зберегти за прокуратурою функцію слідства. Це означало б, що слідчі МВС, СБУ, податкової міліції де-факто є помічниками «слідчого-прокурора».

У сфері кримінальної юстиції жодної цивілізованої країни прокуратура не наділена адміністративною функцією проводити досудове слідство. Цим займається поліція або інші органи, адже очевидно, що не можна одночасно розслідувати й обвинувачувати, а в нас ця аномалія довгий час існувала. Натомість функція прокуратури з нагляду за органами, що ведуть це розслідування, потрібна, аби останні не порушували закон, права та свободи громадянина. Скажімо, щоб не було катувань, вибивання показів, щоб невинні люди не потрапляли за грати.

4. Також незалежність прокурора гарантується і матеріальним забезпеченням, яке прирівнюється до суддівського рівня. До прийняття закону зарплата прокурора на 30 відсотків складалася зі ставки, а на 70 — із суб'єктивних премій і надбавок від керівництва. За новими правилами — працівник отримує високу зарплатню, яка визначається виключно законом і не може ні скорочуватися, ні підвищуватися. Надбавок за стаж немає, залишені тільки персональні премії виключно за конкретні результати роботи.

5. Відтепер усі накази прокурора в кримінальному процесі повинні оформлюватися письмово. На вимогу слідчого він має письмово підтвердити й усну вказівку. Раніше тут також закладалася можливість для корупційних зловживань під час розслідування. Прокурор міг сказати слідчому або прокурору нижчого рівня: «Не проводь експертизу чи очну ставку, закрий безперспективну справу — "Я там нічого не бачу"». А потім «вилізе» резонансна справа на поверхню — під час службового розслідування завжди можна сказати: «Я такої вказівки не давав». Коли це зроблено письмово — буде з кого спитати.

6. Останнім каменем спотикання став термін, із якого закон вводиться в дію. Прокуратура пропонувала через рік, наш Комітет — через три місяці. Зрештою, зійшлися на шести місяцях, але ряд положень 13 розділу почнуть діяти негайно.

Вважаю, що Верховна Рада прийняла без перебільшення історичне рішення, «нав'язавши» прокуратурі європейські стандарти. Це не просто гарний фінальний акорд парламенту VII скликання, а справді доленосний закон, що вже через деякий час відкриє шлях до якісного оновлення всієї силової вертикалі. Тепер естафетна паличка передана наступному парламенту. Сподіваюся, що на цьому шляху законодавцям допоможе і громадянське суспільство.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН,
народний депутат України VII скликання,
Голова Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Система, коли на службу в прокуратуру потрапляло або за гроші, або «по дзвінку» виключно обмежене коло осіб, кардинально змінюється

У громадах не сидять склавши руки, сподіваючись на державне фінансування

САМОВРЯДУВАННЯ

Прокладають водогони, ремонтують заклади соціальної сфери, впроваджують альтернативні джерела опалення приміщень. Усе це та низку інших важливих проблем територіальні громади Вінниччини вирішують за позабюджетні кошти. Отримують їх за перемоги у різноманітних конкурсах та за участь у співпраці з міжнародними організаціями. Однак дістаються вони не всім. Чому одні місцеві ради активно шукають джерела позабюджетного фінансування, а інші лише сподіваються на допомогу держави?

Не лінуйся бути активним

— Загалом в області нараховується 702 селищні та сільські територіальні громади, — каже перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Андрій Гижко. — Але тільки незначна частина з них долучається до участі у конкурсах і проектах. За нашою оцінкою, таких лише 10—12 відсотків. Участь у конкурсах характеризує активність одних і пасивність других. Хоча коштів на розвиток соціальної сфери, без сумніву, потребує кожна громада.

На підтвердження сказаного Андрій Гижко навів свіжий приклад. На конкурс «Сприяння розвитку соціальної інфраструктури» документи подали 68 територіальних громад краю. За умови, що всі керівники громад були поінформовані про можливість долучитися до змагання на отримання позабюджетних грошей. Організатором є Український фонд соціальних інвестицій. Фінансову підтримку надає уряд Німеччини.

— За попередніми даними, переможцями можуть стати понад сорок місцевих рад нашої області, тобто переважна більшість із тих 68, які подали документи, — продовжує Андрій Гижко. — Грантові кошти не потрібно повертати. Щоправда, обов'язковою умовою є співфінансування у вирішенні проблеми. 80 відсотків становить сума гранту, решту 20 має внести місцева громада і обласна влада. У такий спосіб організатори залучають безпосередньо мешканців села чи селища до вирішення їхніх проблем. За цією схемою працюють абсолютно всі міжнародні організації, котрі надають кошти громадам.

Як пояснив пан Гижко, всі проекти, що їх подали на конкурс згадані 68 громад, підготовлені під конкретні об'єкти. Йдеться про ремонти або будівництво дитячих садків, медичних амбулаторій, фельдшерсько-акушерських пунктів, клубів, бібліотек, водогонів тощо. «Організатори конкурсу й інвестори ставлять перед учасниками ще одну умову — кожен об'єкт, на який затрачено кошти, неодмінно має використовуватися за призначенням», — наголошує Андрій Гижко.

— Написання грантового проекту вимагає певних знань, — каже керівник аналітичного центру «Громади Вінниччини» депутат облради Андрій Кавунець. — Раніше керівники громад нарікали, що їм непросто самотужки підготувати такі документи. І це правда. Тому створили організацію — аналітичний центр «Громади Вінниччини», де, зокрема, допомагають і навчають писати грантові проекти. Говорити нині про те, що не знаємо, як готуються документи для участі у конкурсах, нема підстав. Питання в іншому — не всі керівники громад виявляють бажання їх готувати. Пояснюють це здебільшого відсутністю часу. Мовляв, за щоденними клопотами ніколи вгору глянути. Так і хочеться їх запитати: «А як їхні колеги знаходять час?» Керівники деяких громад постійно беруть участь у конкурсах. Той, хто один раз отримав грантові кошти, намагається зробити це вдруге і втретє, бо має конкретний результат.

Як повідомили в облраді, найбільшою активністю у пошуку позабюджетних коштів відзначаються громади Вінницького, Калинівського, Жмеринського, Тульчинського, Іллінецького та низки інших районів. Наприклад, у селі Черепашинці Калинівського району за позабюджетні кошти повністю оновили водогін, а в селі Северинівка Жмеринського району встановили джерела альтернативного опалення у сільській амбулаторії, дитячому садку, Будинку культури та школі. Найбільш активно вінничани працюють у рамках двох проектів — україно-швейцарського співробітництва DESPRO та Програми розвитку ООН.

ДОВІДКОВО

Вінницька обласна рада та Вінницька обласна державна адміністрація 31 липня 2012 року підписали угоду про співпрацю з Українським фондом соціальних інвестицій щодо впровадження в області проекту «Сприяння розвитку соціальної інфраструктури». Для реалізації проекту відібрано Козятинський, Ямпільський та Піщанський райони, де фінансуватимуть низку громадських ініціатив, спрямованих на поліпшення соціальних умов на селі, зокрема, ремонт дитячих садків, шкіл, ФАПів, клубів, водогонів. Міжнародний проект реалізують за кошти уряду Німеччини. Вінницька область отримає 22 мільйони гривень.

Донорами Українського фонду соціальних інвестицій у різні роки були такі міжнародні структури — Світовий банк, уряд Великої Британії (DFID), уряд Швеції (Sida), уряд Японії (JSDF), уряд Німеччини (KfW), Фонд імені Чарльза Стюарта Мотта, Канадське агентство міжнародного розвитку, Міжнародний фонд «Відродження», Програма розвитку ООН.

ФАКТ

Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні» розпочав реалізацію у Вінницькій області у липні 2007 року. Його мета співпадає з намаганням місцевих органів влади забезпечити надання результативних, ефективних та доступних за ціною послуг у сфері водопостачання, а також соціальних послуг, базуючись на принципах децентралізації. Загалом за час дії проекту залучено приблизно двадцять мільйонів гривень. У схемі співфінансування швейцарці покривають витрати до 60 відсотків від загальної кількості внесених коштів.

На проекти від рад чекають швейцарці

— Незважаючи на складну ситуацію в нашій країні, реалізація швейцарсько-українського проекту DESPRO не припиниться і наступного року, — уточнює Андрій Гижко. — Названа організація має намір співфінансувати у 2015-му приблизно десять проектів сільських громад нашого краю у будівництві водогонів, щоб забезпечити помешкання селян централізованим водопостачанням. При цьому головна увага приділяється якості води. Йдеться про будівництво глибинних свердловин. Усі питання вирішують у комплексі. Очікуємо на суму більш як два мільйони гривень від швейцарського бюро співробітництва. У нас склалися із швейцарцями гарні стосунки. Понад п'ять років вони працюють з нами, знайшли надійних партнерів, тому продовжують інвестувати у соціальні проекти.

За словами співрозмовника, так само, як інші грантові проекти, DESPRO передбачає принцип співфінансування. На кожен проект швейцарська сторона гарантує спрямувати до 370 тисяч гривень. Решту витрат бере на себе місцева громада, а також районні та обласні бюджети. Фінансування з обласного бюджету реалізації проектів сільських громад щодо впровадження децентралізованої моделі водопостачання передбачено у розмірі до чотирьохсот тисяч гривень (до 50 тисяч гривень на один проект).

Експерти DESPRO уже побували у низці населених пунктів, від яких надійшли заявки на конкурс. Перевірили технічний стан водогонів. Наступний крок — визначення проектів-переможців. Це станеться наприкінці нинішнього року. А вже у першому кварталі 2015-го розпочнеться реалізація проекту. Так низка громад вирішить наболілу проблему забезпечення своїх мешканців питною водою. У таких громадах не сидять склавши руки, сподіваючись на державне фінансування. Самотужки шукають позабюджетні гроші. Цього разу знайшли їх у швейцарських інвесторів.

У вересні ц. р. у Вінниці відбулося засідання Регіонального наглядового комітету області та Швейцарсько-українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні». Оголошено спільний конкурс проектів DESPRO та обласної влади з упровадження (вдосконалення) децентралізованої моделі водопостачання на рівні сільських громад краю щодо їх реалізації та фінансування у 2015 році.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

У Вінниці ОСББ ростуть як гриби

Тридцять п'ять об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) створено нинішнього року в місті над Південним Бугом. Це на третину більше порівняно з 2013-м. Ще два перебувають у стадії оформлення документів. Загалом у місті діє понад триста таких громадських об'єднань.

Активізацію у створенні нових ОСББ у міськвиконкомі пояснюють увагою, що її приділяє міська влада таким громадським формуванням. Начальник відділу з розвитку ОСББ департаменту житлового господарства Вінницької міськради Галина Спірідонова наводить такий приклад. Міськрада почала виділяти кошти на капітальний ремонт будинків насамперед об'єднанням співвласників. Мешканці багатоповерхівок звернули на це увагу і відгукнулися створенням нових ОСББ. Ще один аргумент — старші по будинках мають пільги під час плати за житлово-комунальні послуги. Їх, а також голів ОСББ, безкоштовно навчають на спеціальних курсах. Науковці та практики допомагають опанувати науку управління об'єднанням, дають знання у сфері житлово-комунального господарства тощо.

— Головна причина зростання таких громадських організацій — у зміні свідомості людей, — переконана Галина Спірідонова. — Вони розуміють, що можуть стати повноправними власниками будинків, самостійно контролювати якість надання житлово-комунальних послуг. Розуміють, що їхнє житло не обмежується лише порогом квартири, а охоплює й прибудинкову територію. Тут можна створити гарне місце відпочинку для дорослих і дітей.

Загалом у Вінниці — 1900 багатоповерхівок. Кількість створених у них ОСББ становить поки що тільки 18 відсотків. Зате очевидна тенденція до прискорення темпів появи нових територій відповідальних власників житла. Якщо в перші десять років (1996—2006) щорічно з'являлося не більш як десять об'єднань співвласників, то потім їх кількість зросла до двадцяти протягом року, 2013-го зареєстровано 23 об'єднання, то в 2014-му, як уже згадувалося, буде 37 нових ОСББ.

Вл. інф.

У НОМЕР

«Свобода» переходить із влади в опозицію

Голова Полтавської облдержадміністрації **Віктор БУГАЙЧУК** (на знімку) написав Президенту заяву з проханням звільнити його з цієї посади за власним бажанням, **повідомляє наш власний кореспондент Василь НЕЙЖМАК**. Водночас, за словами очільника ОДА, такі само заяви написали його заступник — керівник апарату ОДА Роман Чабановський, і шестеро голів райдержадміністрацій — Зіньківської, Кобеляцької, Семенівської, Чорнухинської, Чутівської та Шишацької. Всі загадані посадові є представниками ВО «Свобода».

Тож, як пояснив Віктор Бугайчук журналістам, він та його однопартійці просто виконали рішення «керівництва і політради партії» стосовно складення повноважень усіма свободівцями, котрі працювали в уряді та очолювали обласні й районні державні адміністрації. Таке рішення прийнято у день офіційного оголошення результатів виборів до Верховної Ради, за підсумками яких «Свобода» не подолала прохідний бар'єр. «Ми переходимо в опозицію і покладаємо всю відповідальність за стан справ у країні на політичні сили, які увійшли до складу нової парламентської коаліції», — зазначив Віктор Бугайчук.

Водночас і він, і керівники згаданих РДА виконуватимуть свої посадові обов'язки до підписання їхніх заяв про добровільну відставку Президентом. Свободівці Полтавщини також мають намір узяти активну участь у наступних місцевих виборах. Віктор Бугайчук, найвірогідніше, повернеться до керівництва кременчуцьким заводом «Ампер», наглядову раду якого очолював раніше. При цьому політичної діяльності не полишатиме. Нагадаємо, що він залишається єдиним депутатом Кременчуцької міськради від ВО «Свобода».

* * *

Голова Тернопільської облдержадміністрації Олег Сиротюк також повідомив, що подав у відставку, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.** Заяви про складення своїх повноважень написали також голови семи райдержадміністрацій: Борщівської, Бучацької, Козівської, Лановецької, Підгаєцької, Тернопільської та Шумської. Усі вони — представники ВО «Свобода».

Відставники виконуватимуть свої обов'язки доти, доки Президент України не підпише їхні заяви. Між тим, заступники голови облдержадміністрації та начальники управлінь, серед яких також багато свободівців, заяв про звільнення не написали. Олег Сиротюк також має намір прозвітувати про свою роботу на посаді керівника області, яку він обіймав з 2 березня цього року. Буквально напередодні, виступаючи на засіданні сесії обласної ради, він повідомив про ініціювання акції «Відлік часу». Вона мала відбутися 21 листопада — у день початку Революції гідності. Під час круглих столів тернопільські свободівці мали намір сказати жителям області, що вдалося і чого не вдалося зробити за час їхнього керівництва. Нагадаємо: і обласну, і Тернопільську міську ради очолюють представники цієї політичної сили. Вона має більшість у депутатському корпусі. Однак останні парламентські вибори продемонстрували істотне падіння довіри до «Свободи». У Тернополі, наприклад, вона була тільки четвертою.

Фото Василя НЕЙЖМАКА.

Група піротехнічних робіт управління ДСНС у Житомирській області знищила на спеціально обладнаному полігоні 18 мін часів минулої війни. Виявили їх у лісосмузі поблизу міста Радомишля шукачі металобрухту, які анонімно повідомили про свою знахідку міліцію, *інформує наш власкор Олексій Кавун*

На стоматологічному факультеті Ужгородського національного університету відкрито нову клінічну лабораторію. Відтепер кожну кафедру забезпечено двома стоматологічними установками й приміщеннями, де студенти зможуть практикуватися, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

Горіли склади біля кіностудії Довженка

Повідомлення про масштабну пожежу на Шулявці у столиці, поблизу державного підприємства «Національна кіностудія художніх фільмів ім. О. П. Довженка» (Дегтярівська, 21), надійшло до оперативно-диспетчерської служби Головного управління ДСНС у Києві у середу о 17.29. Пожежа виникла на території ПАТ «Будшляхмаш» в орендованому ангарі, який використовували під виробництво та як склад. На місце події негайно виїхали пожежно-рятувальні підрозділи.

Однак одразу розпочати локалізацію полум'я рятувальникам не вдалося, їх на територію будівлі, охопленої вогнем, не пропускала охорона, тому довелося шукати інший під'їзд до місця пожежі. А там неробочими виявилися гідранти: найближче джерело води було за кілометр від місця пожежі — за територією складів. Доки рятувальники думали, де взяти воду, вогонь охопив великі площі. На місці події організували штаб з ліквідації пожежі. Загалом до гасіння було залучено 21 одиницю основної та спеціальної техніки та майже сто чоловік особового складу **(на знімку)**.

Лише за три години пожежу вдалося локалізувати, ще понад три години знадобилося, щоб загасити вогонь на площі близько двох тисяч квадратних метрів. «Вогнем знищено матеріальні цінності та обладнання виробництва, пошкоджено несучі конструкції. Жертв та постраждалих немає», — відрапортували рятувальники.

У прес-службі Головного управління ДСНС у м. Києві нам повідомили, що рятувальники у четвер продовжували працювати на місці пожежі. Річ у тім, що ангар поділено на три частини. В одній були склади секонд-хенду, в другій — сільгоспобладнання, а у третій якась кінокомпанія проводила зйомки фільму. Загоряння сталося там, де зберігався секонд-хенд. Під час пожежі стеля ангара не витримала і впала на купу з палаючим одягом. Причину загоряння встановлять експерти. Тим часом столична міліція розпочала кримінальне провадження за фактом пожежі, повідомила прес-офіцер Шевченківського райуправління міліції ГУ МВС України у м. Києві Наталя Калиновська. «Відкрито провадження за ч. 2 ст. 194 (умисне знищення або пошкодження майна) ККУ», — сказала Н. Калиновська.

Тим часом сполошилася громадськість столиці: чи, бува, не пов'язана ця надзвичайна подія зі злочинними схемами захоплення територій кіностудії Довженка. У приймальні гендиректора ДП «Національна кіностудія художніх фільмів ім. О. П. Довженка» журналісту «Голосу України» повідомили, що нічна пожежа не зачепила території кіностудії і немає жодних причин для хвилювання.

Ірина ШАТРОВА.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Нацбанк сподівається на краще?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За серпень-жовтень її значення становило 4,6 млрд. доларів. Також у НБУ зазначили, що обмеження в зовнішній торгівлі з Російською Федерацією зменшують зовнішній попит на продукцію українських виробників. Проте Національний банк доволі оптимістично коментує підсумки першого валютного аукціону, який відбувся 12 листопада за новими правилами.

«Ми маємо перші позитивні результати аукціону. Курс гривні почав зміцнюватися. Це гарна новина, адже це означає, що на цих цінових рівнях уже є експортери, які хочуть продати валютний виторг, і є імпортери, що вирішили не купувати валюту. Банки це відчули і відобразили у своїх заявках, поданих регулятору», — сказав начальник управління валютних операцій і аналізу фінансових ринків НБУ Сергій Пономаренко.

Водночас оператори ринку в приватних бесідах повідомляли про випадки тиску на учасників валютних торгів з боку Нацбанку: банкірам порекомендували утриматися від підвищення котирувань, **повідомляє портал «Мінфін»**.

Пономаренко запевняє, що нові правила проведення аукціонів, запропоновані регулятором, сприятимуть зниженню котирування. «Було вирішено орієнтуватися на середньозважений курс. Тобто заявки банків задовольняються, починаючи з тих, хто запропонував курс купівлі на рівні середньозваженого курсу та нижче. На мою думку, такий метод відповідає очікуванням усіх учасників наших щоденних аукціонів», — зазначив він.

Економічно обгрунтованим рівноважним рівнем курсу в НБУ назвали позначку в 15—16 гривень за долар.

Глава фінустанови Валерія Гонтарева попередила про можливість застосування адміністративних заходів до учасників валютного ринку, якщо вони і надалі допускатимуть необгрунтоване підвищення курсу: «Якщо ж панічні настрої переважатимуть над здоровим глуздом учасників ринку, Нацбанк запроваджуватиме додаткові адміністративні заходи. Серед них розглядається і введення акредитивної форми розрахунків як обов'язкової з експортно-імпортних операцій. Це унеможливить притримування валюти експортерами в очікуванні вищого курсу і водночас обмежить імпорт». І додала, що Нацбанк планує обмежити розрахунки готівкою до 1 тисячі євро. Такий законопроект, за її словами, уже є у Верховній Раді. А в цілому, на думку керівника НБУ, на ринку складається ситуація, коли можна прогнозувати зниження курсу долара.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

У Харкові відбувся ювілейний концерт «Клубу пісенної поезії імені Юрія Візбора». Цього року клубу виповнилося 55 років. Біля його витоків свого часу стояли відомі барди й поети, на пісенних зльотах бував і сам Юрій Візбор.

На знімку: ***голова клубу Михайло Босін*** **(на передньому плані)** ***та інші учасники під час ювілейного концерту.***

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Митники фіксують зростання експорту

На Чопській митниці за десять місяців нинішнього року здійснено експортно-імпортних операцій на суму понад 2,5 мільярда доларів США. Це на 9,2% більше, ніж торік.

Як повідомили у Головному управлінні ДФС у Закарпатській області, серед держав, що межують з регіоном, лідером з імпорту й експорту є Угорщина — майже 15 млрд. грн. Найменше операцій з Румунією — лише 472 млн. грн.

Наразі на обліку в Чопській митниці перебувають 2 866 учасників зовнішньоекономічної діяльності.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Зібрали рекордний врожай

На Чернігівщині вже зібрано 3 мільйони тонн зерна. До цього рекордного показника хлібороби планують додати ще 200 тисяч тонн, адже польові роботи на 10% засіяних площ ще тривають. Нині продовжується обмолот кукурудзи. Середня врожайність зернових культур становить 51 ц/га, що на 7 центнерів більше, ніж торік. Найбільше зібрали аграрії Бобровицького, Прилуцького, Ічнянського та Бахмацького районів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ЦИФРА

Майже 1000 учнів

поглибили свої знання у «Міській олімпіадній школі» міста Комсомольськ, що на Полтавщині. Вона діє за підтримки благодійного фонду Полтавського гірничо-збагачувального комбінату, який також виділяє грошові винагороди для переможців міського етапу предметних олімпіад.

Вл. інф.

Відроджуватимуть сільські кооперативи

На Сумщині розпочато реалізацію програми зі створення та розвитку обслуговуючих кооперативів на селі. На часі третій етап спільного проекту ЄС-ПРООН, облради і облдержадміністрації, що має назву «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Він діятиме протягом наступних чотирьох років. Для участі у програмі відібрано вісім із чотирнадцяти районів області, які подали заявки. На Сумщині переконані: сільськогосподарські кооперативи — одна з основних передумов відродження і подальшого розвитку українського села.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Спалили півтонни наркосировини

В одному з кар'єрів на Тернопільщині спалили понад 500 кілограмів наркосировини. Її протягом трьох місяців вилучали співробітники обласного відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків. Для наркозаготівельників зі східних та південних регіонів область є своєрідним Клондайком: попри заборону, деякі жителі продовжують вирощувати мак і коноплі. Під час проведення спецоперації «Мак-2014» правоохоронці зафіксували 175 фактів таких порушень. За 142 з них відкрито кримінальні справи. Вилучена сировина помістилася у двох вантажівках. Спеціальна комісія підписала акт про її знищення.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

У Львові з початку року по житлові субсидії до відділів соціального захисту звернулися 22 тисячі сімей (Богдан КУШНІР)

Гімназисти декламували Сосюру

Патріотичний флешмоб влаштували понад сто вихованців Ковельської гімназії. Вишикувавшись на подвір'ї навчального закладу, вони гуртом продекламували вірш Володимира Сосюри «Любіть Україну». Учні, вдягнені у вишиванки, у руках тримали величезний 14-метровий синьо-жовтий Державний прапор, контури якого нагадували карту України.

Любіть Україну,
як сонце любіть,
Як вітер, і трави,
і води...
В годину щасливу
і радості мить,
Любіть
у годину негоди...

Натхненно повторили гімназисти за поетом. Цим флешмобом вони вирішили не лише відзначити 70-річчя написання вірша, а й віддати шану уродженцю Дебальцевого, що на Донеччині, — Володимиру Сосюрі. До речі, за патріотичну поезію Володимира Сосюру 1944-го звинуватили в «буржуазному націоналізмі». Серед учасників акції була й Оксана Дячук, яка переїхала на Волинь з Донецької області.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Ключики просвітницького каравану

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цей незвичний автопоїзд везе до них не лише необхідні речі, зібрані волонтерами, а й людське відверте спілкування, спільне обговорення нагальних проблем, українську музику та молитву. А ще нашу газету. Бо на тих територіях бракує будь-якої української інформації більше, ніж хліба.

— Ми хочемо довезти до людей на сході ту інформацію, якою володіють українці тут, у центрі. Щоб вони почитали газети, які читають ті, хто не хоче розбрату і захищає суверенітет України, — каже учасник поїздки, боєць Самооборони Майдану Роман Орищенко **(на знімку)**, який відповідатиме за безпеку автопоїзда. Каже: «Головне — згуртуватися, допомогти один одному активізувати громадянську позицію і змінити ситуацію на краще».

Мистецтво, духовне спілкування, слово правди — ось ключики, якими учасники просвітницького каравану намагатимуться зламати «коди» російської агітації на нашому сході.

Головне — об'єднатися разом, підтримати тих людей, які опинилися під ігом проросійської агресії (не лише воєнної, а й інформаційної), почути їх, підтримати і сказати, що вони не самі — ми разом, — кажуть організатори акції. У кожному населеному пункті на шляху автомісії планується проведення круглих столів з представниками місцевої влади, концерти української рок-групи «Nemo», молебні, відвідування дитячих будинків та лікарень.

Ольга ВІТЕР.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ФОТОФАКТ

Під стінами Кабінету Міністрів України відбулася маніфестація проти реорганізації санітарно-епідеміологічної служби України, у якій взяли участь, зокрема, працівники Державної установи «Київського міського лабораторного центру Держсанепідслужби України».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Пам'ятники вождям приберуть

Робоча група з питань топоніміки Запорізької міськради ухвалила історичне рішення. Звичайно, воно носить рекомендаційний характер (останнє слово за сесією міськради), однак визначає, що пам'ятники Леніну та Дзержинському у місті мають демонтувати. Поки, щоправда, не визначилися, де розмістити останні після зняття з п'єдесталів. Ухвалене рішення — помітний крок вперед, до якого спонукали настрої городян, особливо молоді. Адже після останнього інциденту 7 листопада, коли «залізний Фелікс» все ж встояв, кілька днів його зачищала від яєць і фарби ціла бригада з трьома одиницями техніки. Та й Ленін вже не раз «красувався» у вишиванці, чи вітав городян відомим в народі футбольним слоганом. Варто відзначити, що у Запоріжжі нині розміщені щонайменше 105 об'єктів тоталітарного минулого, які вимагають демонтажу. Про це, зокрема, йдеться у листі Національного інституту пам'яті, адресованому Запорізькій ОДА та міськраді. І ще: демонтувати пам'ятники протягом найближчого місяця збираються активісти. До того ж власним коштом.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

За «бурштиновий» теракт сядуть за грати

Масштаби розкрадання запасів бурштину на Рівненщині настільки великі, що за сфери впливу над цим доволі вигідним промислом вже борються із застосуванням зброї. Свідченням цього стали події 9 травня в угіддях Клесівського держлісгоспу Сарненського району (про них повідомляла наша газета 13 і 15 травня — **Авт.**), під час яких вогнепальне поранення отримав один чоловік, ще двоє — травми.

Події набули широкого резонансу. Тому цілком закономірно, що мешканці Рівненщини чекали, чим завершиться розслідування тих травневих тривожних подій, хоча відтоді нічого не змінилося: бурштин як видобували незаконно, так і продовжують видобувати, причому географія копалень розширилася.

Слідство проводилося під контролем та за процесуального керівництва прокуратури Рівненської області. Її прес-служба повідомляє:

«Прокуратурою Рівненської області скеровано до суду обвинувальний акт стосовно дев'яти громадян, які вчинили терористичний акт та інші тяжкі злочини на території регіону.

Встановлено, що ці громадяни — жителі міста Києва, Київської та Житомирської областей, змовившись між собою, прибули у травні 2014 року у Сарненський район з метою порушення громадської безпеки та розподілу сфер впливу щодо видобутку бурштину. Під час зустрічі із місцевим населенням вони заявили про цей свій намір і, щоб залякати селян, вчинили стрілянину із вогнепальної зброї. Внаслідок таких протиправних дій одного місцевого жителя було поранено, ще двоє селян отримали тілесні ушкодження.

Дії учасників злочинної діяльності кваліфіковано органом досудового розслідування за ч. 2 ст. 15 ч. 2 ст. 115 (замах на умисне вбивство), ч. 2 ст. 258 (терористичний акт) та ч. 1 ст. 263 (незаконне поводження зі зброєю) Кримінального кодексу України.

У ході досудового розслідування було зібрано достатньо доказів вини кожного з учасників кримінальних правопорушень, у тому числі вилучено у них двадцять одиниць вогнепальної зброї і набої до неї. Фігурантам кримінального провадження обрано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту, застави та особистого зобов'язання».

У Рокитнівському районі вже дві столітні мешканки

Мотря Павлівна Богданець **(на знімку зліва)**, яка мешкає з донькою у райцентрі Рокитне Рівненської області, — друга у Рокитнівському районі, кому вдалося подолати сторічний рубіж. З цієї нагоди жінку привітали представники районної влади.

А донедавна, доки здужала сама собі дати раду, Мотря Павлівна жила у сусідньому селі. Тут вийшла заміж, народила п'ятьох дітей і провела чоловіка на війну.

— Доки чоловік воював, господарювала сама, — згадує ювілярка. — Фашисти бомбили село, а я брала дітей в пелену і ховалася з ними. Після війни мій чоловік повернувся додому... Але вже тридцять років, як його немає.

Мотря Павлівна Богданець удостоєна звання «Мати-героїня». Нині у неї семеро онуків і стільки ж правнуків.

Олександра ЮРКОВА.

Фото надано автором.

У НОМЕР

Журналісти: гравці чи інструменти

Львівський медіа-форум, тема якого «Війна, політика, корупція. Медіа: гравець чи інструмент», зібрав понад 500 журналістів з семи країн. Організаторами цього заходу виступили ГО «Львівський медіа-форум» та школа журналістики Українського католицького університету.

Перший день розпочався дискусіями про місце медіа у сучасному світі. Журналісти обговорювали те, хто прорве інформаційну стіну Путіна, роль ЗМІ в політиці та професійну етику. У п'ятницю учасники медіа-форуму спілкуватимуться про те, які зміни очікують нас у час глобалізації, як структура медіа-власності впливає на ринок, про нові виклики в журналістиці.

«Медіа-форум підтверджує, що Львів є медійним містом. ЗМІ значною мірою відповідальні за те, що відбувається в Україні, тому важливо, щоб ми змогли обговорити і знайти відповіді на ці питання», — поділився враженнями від першого дня роботи керівник Школи журналістики Українського католицького університету Ігор Балинський.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Браконьєри смертельно травмували директора держлісгоспу

Днями під час виконання службових обов'язків загинув 33-річний директор ДП «Лубенське лісове господарство» Тарас Охріменко. Він разом із головним мисливствознавцем підприємства Андрієм Мосійчуком оглядав лісові масиви. При цьому вони, за інформацією прес-служби Держлісагентства, натрапили на браконьєрів, які пересувалися на позашляховику. Останні, щоб уникнути відповідальності, спровокували зіткнення зі службовим автомобілем, за кермом якого перебував директор лісгоспу.

Фактичний таран «Ниви» набагато потужнішим джипом зловмисників закінчився трагічно: Тарас Охріменко загинув на місці, Андрій Мосійчук одержав травми і ушкодження і був доставлений у лікарню, де перебуває і нині. При цьому браконьєри залишилися майже неушкодженими.

Тарас Охріменко очолював Лубенський держлісгосп останні три роки. Без чоловіка і батька залишилися його дружина і малолітній син. Лісівники області й України розпочали збір коштів на їх підтримку.

Водночас, як повідомили власкору «Голосу України» у відділі зв'язків із громадськістю обласної міліції, надзвичайна подія поки що зафіксована як дорожньо-транспортна пригода. Саме за ознаками ДТП з тяжкими наслідками було відкрито кримінальне провадження. Однак, якщо під час слідства з'ясується, що господарі джипа мали фактичний умисел на вбивство, то їхні дії перекваліфікують, і відповідальність за скоєне буде значно суворішою.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Із школи потрапила до реанімації

У Миколаєві міліція розслідує причини надзвичайної події у школі №40. Напередодні звідти довелося терміново евакуювати всіх учнів через їдкий запах невідомого походження, що поширився по приміщенню.

Восьмикласницю цієї школи забрали до реанімації з отруєнням. На щастя, стан дівчинки незабаром поліпшився, тож її перевели у звичайну палату. За версією міліції, причиною події міг стати газовий балончик, вміст якого хтось розпилив у шкільному туалеті.

Зараз співробітники МВС установлюють обставини НП і осіб, причетних до скоєння хуліганських дій, повідомили нашого кореспондента у пресслужбі Миколаївського міськуправління міліції.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

На Закарпатті прикордонники затримали двох чоловіків з контрабандним вантажем, у якому 1500 пачок цигарок (Василь НИТКА)

Волонтерське об'єднання «Буковина — українському війську» вручило ДП «Берегометське лісомисливське господарство» відзнаку «Доброчинець–патріот». Уже третій місяць лісівники допомагають учасникам АТО. Вони організували відпочинок для 27 військових і членів їх сімей. У рамках реабілітаційно–оздоровчого туру доброчинці прийняли і п'ятьох прикордонників, які протягом 90 діб захищали країну в Луганській області. Разом із провідниками вони піднялися на гору Мегура і відвідали рекреаційний пункт «Водограй», *повідомляє наш власкор Сергій Сулима*

Хто тут?

Загроза відкритого вторгнення російської діючої армії в Україну наростає з кожним днем. Москва продовжує стягувати військову техніку і живу силу до наших кордонів і під виглядом танків, куплених бойовиками «за рогом», заводити їх на окуповані терористами території, нарощувати свій військовий контингент у Криму.

У районі бойових дій гарячими точками, а точніше, гарячими напрямками залишаються Луганське, Донецьке та Дебальцівське. Українські сили продовжують тримати оборону донецького аеропорту. Цю «кістку в горлі» намагається проковтнути противник. У район цього стратегічного об'єкта перекинуто снайперський підрозділ, озброєний останніми новинками російського ВПК — великокаліберними снайперськими гвинтівками.

За оперативним даними групи «Інформаційний спротив», зосередження угруповання російських військ на Донбасі завершилося. Основна маса місцевих бандформувань практично укомплектована особовим складом, озброєнням і військовою технікою. Триває нагромадження боєприпасів, палива та інших ресурсів, що надходять з Росії через не контрольовані українською стороною ділянки кордону. Експерти констатують: «інструмент для нарощування інтенсивності бойових дій і вирішення локальних завдань у «зоні АТО» агресором на сьогодні створено».

Однак, **за інформацією «ІС»**, російські спецслужби запропонували терористам комплектувати екіпажі для бойової техніки, що перекидається із РФ, попередньо, ще на території «ДНР» і «ЛНР», за рахунок підготовлених російськими інструкторами бойовиків. І лише потім прибувати за одержанням техніки на територію РФ і транспортувати її на територію Донбасу самотужки.

Кремль продовжує свою гру у війну без розпізнавальних знаків, імітуючи нібито військовий прояв суто місцевого сепаратизму. Командирам частин і підрозділів російської армії, що перебувають на Донбасі, наказано відмовитися від використання російської державної символіки під час переміщення і здійснення маршів техніки. І не світити її на пожвавлених транспортних шляхах — використовувати альтернативні маршрути, **написав на своїй сторінці у Фейсбуці координатор групи «ІС» Дмитро Тимчук**.

Про те, що терористи готують наступ уже найближчої неділі, **повідомив військовий журналіст Андрій Цаплієнко**. За його словами, цю інформацію вдалося одержати завдяки затриманню трьох терористів під Волновахою.

Очевидно, що набряклий російсько-терористичний мілітаристський нарив рано чи пізно прорве. А поки що, схоже, підбирають голку, для того щоб проткнути його. До того ж, за змогою, інструмент має бути протертий бодай слабким розчином легітимності. Таку суспензію вже намутили в так званій ЛНР. Її керівник Ігор Плотницький заявив про проведення чергового «референдуму», «на якому народ «Луганської республіки» ухвалить рішення, залишатися нам незалежною державою, а чи приєднатися до Російської Федерації», **передає Укрінформ**. Мовляв, якщо люди проголосують ствердно, Росія отримає легітимне право направити регулярну армію на територію, підконтрольну терористам «ЛНР» і найманцям. Чим не привід? Але питання скоріше не в сірнику, а в пожежі, точніше — у її наслідках.

Брати під крило квазіреспубліки Путін, схоже, не збирається. Навіщо йому цей головний біль — зруйнована територія і кілька мільйонів голодних васалів? Отож наш Донбас у нинішньому вигляді в політичну географію Росії вочевидь не вписується. А от у ролі «винесеної за дужки» бази терористів на території неслухняної «братньої республіки» цілком. Та й «захищати російськомовне населення» Путіну зручніше на чужій землі. Під виглядом «миротворців», наприклад. І нехай стурбована Європа й Америка з усіма їхніми інституціями пробує довести, що це діюча армія вторглася в Україну! Лавров і Чуркін учергове їм скажуть «привиділося», і вони заспокояться.

Ольга ВАУЛІНА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Кремлю ще одна «валіза без ручки» не потрібна

У Москві зовсім не мріють розширювати свої території за рахунок сходу України. І навіть незважаючи на те, що ватажок терористичної організації за назвою «ЛНР» Ігор Плотницький заявив, що проведе референдум про добровільне приєднання республіки до Росії. «Якщо народ скаже «так», то російські війська і гроші зроблять «нашу ЛНР» дуже багатою. А її громадян щасливими, — такими, як мешканців «міста сонця» утопіста Кампанелли», — розмріявся президент-бандит.

Є стара єврейська притча. Сару вирішили видати заміж за мільярдера Ротшильда. «Половину проблеми вирішено, — сказав батько нареченої, — Сара згодна, залишилося довідатись, чи згодний наречений?». У Путіна і його оточення геть інші плани щодо сходу України. Сьогодні Кремль відверто скаржиться, що не може «перетравити» навіть Крим, ця «валізу без ручки».

Російський політик-опозиціонер Володимир Рижков, коментуючи бажання «президента ЛНР» приєднатися до Росії, підкреслив, що «у Росії спад виробництва, доходи громадян падають, ціни на продовольство зростають. Сьогодні Кремль буде змушений розв'язувати внутрішні проблеми, а не займатися Донбасом».

Росії потрібен воюючий Донецьк і Луганськ, Москві потрібен заморожений, млявоплинний конфлікт на сході України. Тільки в такому, «підвішеному», стані можна управляти Україною, — переконані Путін та його оточення. Кремль переконав себе, що може нести золоті геополітичні яйця, нехтувати міжнародним правом і перекроїти європейський світ за своїми лекалами.

Росії не потрібні безкрайні, густонаселені простори сходу України, з патерналістським населенням, «убитою» війною промисловістю, зруйнованою інфраструктурою. Москва зовсім не бажає поставити на пенсійне забезпечення дев'ять мільйонів людей і платити мільярди «соціалки» тим, кого не зможе забезпечити роботою.

Володимир Путін на саміті АТЕС заявив, що сьогодні важко говорити про об'єднання «суб'єктів» з різним рівнем економічного розвитку. Якщо раніше в Москві казали про те, що Путіну потрібний увесь південний схід України, то сьогодні Кремль переконаний, що «каштани з багаття» Росія діставатиме за допомогою обдурених своїх найманців і місцевих донецьких і луганських «ополченців».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Щоб було чим зігрітися і що їсти

Рятувальники Житомирщини передали вимушеним переселенцям зі сходу України теплі речі (на знімку). ***До цього долучилися й інші небайдужі, зокрема, волонтерська організація «Сила людей», обласне відділення Товариства Червоного Хреста України, парафіяни Свято-Михайлівського кафедрального собору УПЦ Київського патріархату.***

Історії людей, яким ці речі доставили, дуже схожі. Вікторія та її 12-річна донька Анастасія прибули з Луганська. Спочатку жили в санаторії «Тетерів», що біля Коростишева. Потім жінка перебралася до Житомира, де винайняла помешкання. Оскільки усі зимові речі залишилися в Луганську, допомозі небайдужих людей дуже зраділа. За словами волонтерів, у схожій ситуації опинилося чимало родин переселенців.

Спільними зусиллями було зібрано ще й декілька тонн різних продовольчих товарів — цукерок, печива, борошна, круп, олії, фруктів тощо. Їх передано в готелі «Житомир» та «Спортивний», санаторії «Тетерів», «Дениші», а також спортивно-оздоровчий табір «Олімпієць», що у Житомирському районі. Сьогодні у цих закладах тимчасово проживає понад 600 людей, які приїхали зі сходу України.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото прес-служби УДСНС у Житомирській області.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Наділи для воїнів знайти нелегко

Усім учасникам АТО з Рівного потрібно виділити землю в одному місці, переконаний міський голова Володимир Хомко. «Ми не можемо виділити ділянки різні за якістю: комусь — кращу, комусь — гіршу. На сьогодні майже двісті людей із Рівного брали участь в АТО, але, за попередніми підрахунками, їх буде близько шестисот», — зазначає чиновник.

За словами В. Хомка, нині вивчається декілька варіантів. Остаточне рішення приймуть навесні, а влітку люди вже можуть будуватися, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА**.

А у Хмельницькому землі для всіх охочих узагалі не вистачає. Для того щоб забезпечити учасників АТО наділами, міські обранці звернулися до Кабміну та Міністерства оборони щодо зміни цільового призначення земельної ділянки площею п'ятдесят гектарів, яка була надана для потреб МО. Тільки після цього її можна буде роздати бійцям. Свою позицію депутати обґрунтували тим, що в місті в черзі на отримання земельної ділянки для будівництва перебуває 11,7 тисячі осіб, у пільговій — 2316, з яких 348 — учасники антитерористичної операції. Тож відшукати для всіх землю проблематично, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК**.

Квартири для сімей загиблих нададуть у новобудові

У Вінниці визначено будинок, в якому отримають житло сім'ї п'яти військовослужбовців, які загинули в зоні АТО.

Про це повідомив перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Андрій Гижко на засіданні робочої групи з вирішення питань придбання житла для родин загиблих захисників держави. До розмови запросили і дружин тих, хто віддав своє життя у боях з терористами на Донбасі.

Дві двокімнатні та три однокімнатні квартири плануються виділити в будинку, який здадуть в експлуатацію у першому кварталі 2015 року. Представник забудовника, заступник генерального директора будівельного концерну «Поділля» Андрій Очеретний запевнив майбутніх власників, що вселитися у нове житло вони зможуть у квітні наступного року. Кошти на придбання квартир для родин загиблих виділяються з державного бюджету.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ЦИФРА

3 роки

позбавлення волі умовно призначив суд священнослужителю однієї із сумських церков.

Як установило слідство, у соціальній мережі панотець створив персональну сторінку для «консолідації» навколо себе однодумців з метою дестабілізації ситуації в регіоні та відокремлення Сумщини від України. Упродовж чотирьох місяців він агітував зі зброєю в руках виступати проти сил АТО.

Священик також активно збирав допомогу сепаратистам, листувався зі своїми спільниками та закликав вступити до лав «борців за Новоросію». На суді піп покаявся у всіх своїх гріхах, а тому й відбувся умовним терміном.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Автор гімну Нацгвардії повернувся з фронту

Як справжнього героя зустрічали в Чернівцях Володимира Бойчука, який повернувся в рідне місто після лікування в госпіталі. На фронт він пішов добровольцем. У перші дні перебування на лінії вогню, під кулями написав пісню, яку бойові побратими назвали неофіційним гімном Національної гвардії. Воював доброволець на горі Карачун. У боях під містом Дебальцеве дістав важке поранення, пройшов курс лікування, але ще потребує подальшої реабілітації. «Зараз почуваюся краще. Майже можу танцювати», — жартує боєць і при цьому не вважає себе героєм, хоча й був нагороджений медаллю «За Незалежність України». Каже, що насправді є інші хлопці, які звання «героя» заслужили більше. Передусім це ті, кого вже немає поруч.

Під час одного з виїздів на блокпости, де його взвод забирав поранених, натрапили на засідку. Шестеро бійців загинули. Серед них і двоє друзів Володимира. «Найстрашнішим там було виносити своїх побратимів з поля бою. Страшно усвідомити, що ти більше їх не побачиш. Найкращих людей, друзів, які з тобою однієї крові».

Удома на героя України чекав 4-річний син. Володимир Бойчук у колі сім'ї одужує, набирається сил і мріє повернутися в Національну гвардію. А ще дякує всім волонтерам, які допомогли йому і екіпіруванням, і засобами захисту, що й урятувало йому життя на сході.

Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

Очевидно, що набряклий російсько-терористичний мілітаристський нарив рано чи пізно прорве

Бойовики надягають форму Нацгвардії. Для диверсій

Минулого тижня в соцмережах обговорювали новину: на одне зі швейних підприємств обложеного Луганська надійшло незвичайне замовлення — виготовлення шевронів, нашивок та інших аксесуарів до форменого одягу українських військовослужбовців. На жаль, це не було жартом. Швидше за все, аксесуари виготовляються для подальших диверсій під виглядом української сторони, а також для формування засідок. Джерела, близькі до «ЛНР», стверджують, що бойовики «хочуть підставити батальйон «Айдар».

Випадки з перевдяганням «ЛНРівців» у форму бійців батальйонів і ЗСУ вже мали місце в районі Станиці Луганської. Місцеві жителі помічали, що на посту, контрольованому бойовиками біля Зміїної Гори, раптом з'являлися люди, одягнені в українські однострої з відповідними знаками розрізнення. Аналогічна ситуація зафіксована в селищі Велика Вергунка у передмісті Луганська. А днями до луганського готелю «Дружба» вселилася група чоловіків, що мали при собі об'ємний багаж. Увечері того ж дня між чоловіками стався конфлікт, що переріс у бійку. Коли працівники готелю, відреагувавши на шум, прийшли в номер, вони побачили розкриті сумки, в яких була військова форма із шевронами батальйону «Айдар». За іншою інформацією стало відомо, що в селищі Довжанський Свердловського району озброєні люди, які стріляли з «Градів» по розташуваннях українських військ, оголосили місцевим мешканцям, що представляють Національну гвардію.

Є й інші підтвердження того, що бойовики готують можливе проведення терактів і диверсій з метою заплямувати Збройні сили. За останні дні Служба безпеки України знешкодила дві диверсійні групи спецслужб РФ і викрила мережу інформаторів, які передавали терористам відомості про сили АТО. Одну з таких розвідувально-диверсійних груп співробітники СБУ викрили в Рубіжному. Контррозвідка затримала двох бойовиків батальйону «Призрак», котрі прибули до міста, щоб вербувати місцевих жителів для скоєння терористичних актів у регіоні з використанням вибухівки і стрілецької зброї. Крім того, СБУ у взаємодії з підрозділами Збройних Сил України та Нацгвардії затримала чотирьох людей, які за завданням керівництва розвідувально-диверсійних підрозділів коректували вогонь бойовиків і повідомляли їм про дислокацію й переміщення сил АТО. Вони планували вчинити провокації з людськими жертвами на військових і стратегічних об'єктах регіону, в місцях масового скупчення людей.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

А ТИМ ЧАСОМ

керівництво Луганської області визначило 19 об'єктів, що потребують термінового відновлення, бо постраждали в результаті бойових дій. Серед них — дитячі садки, школи, установи охорони здоров'я Лисичанська, Сєвєродонецька, Новоайдарського, Станично-Луганського районів. Кожний із цих об'єктів закріплений за певною областю, яка допомагатиме в його відновленні. Крім того і надаватиме гуманітарну допомогу мирному населенню. До цього процесу вже залучилися Черкаська область, яка відбудувала одну зі шкіл Лисичанська, Миколаївська область — спрямувала на Луганщину 50 тонн гуманітарного вантажу і взялася за відновлення соціального об'єкта в Станично-Луганському районі. Прибув вантаж із Житомирської області, яка також узяла зобов'язання з відбудови загальноосвітньої школи. Гуманітарні вантажі вже готують Сумська та Волинська області, які також допоможуть відновити низку інших об'єктів.

Проведення такої роботи в Луганській області є пілотним проектом. У перспективі — подальше відновлення всієї інфраструктури визволених територій і всієї області, а також реалізація такої ініціативи в Донецькій області.

На позиціях під поверненим Щастям

З ПЕРЕДОВОЇ

Від міста Щастя до Луганська якихось півтора десятка кілометрів. Близька присутність ворога тримає наших силовиків у постійному «тонусі»: обстріли з боку бойовиків майже не вщухають. Днями під час вогневої атаки «Градів» на наші позиції загинув український військовий. Ще одного поранено.

Вибухи від мін лунають поблизу Луганської ТЕС: з опорного пункту, де ми перебуваємо, її добре видно. Вогонь у відповідь охолоджує запал терористів: їхні спроби повернути втрачене для них Щастя зазнають чергової невдачі.

...Кілька годин відносного затишшя. «Відносного», бо канонада не вщухає, але голова́х бойовиків: підігнали до нашого опорного пункту БМП і відкрили вогонь з гранатометів. Довелося так їх «пригостити», що ті «навіть чаю не попили»...

На мотузці мін, звісно, немає. Але ця табличка-застереження висить тут не лише «для приколу». Нагадування про обережність не зайве: територія поза позиціями в розтяжках. Ворог, як відомо, схильний до небажаних візитів...

принаймні тут, на цих позиціях, не бухкає і можна навіть заварити чай. Боєць **(на знімку праворуч),** котрий пройшов через «іловайське пекло», цінує кожну мить передишки. Каже, головне, щоб була можливість кружку допити, а то, буває, тільки зробиш кілька ковтків, а ворог «із заздрості лупить з усіх калібрів».

До речі, додають його товариші, недавно «заздрість» «зовсім перемкнула клему» в

Вечоріє. Сонце поволі скочується за дерева лісосмуги. Красиво, як на полотні художника. Але краса ця підступна. Нас просять не дуже розгулювати в темряві. Бо це у мирний час — просто лісок. А у воєнний — «зеленка», територія небезпеки. Там ховаються снайпери, відблиск їхніх нічників не раз «пеленгували» на позиціях. Для «профілактики» автоматні черги час від часу прочісують «полотно».

...Десь у місті, за мостом, знов гучна стрілянина. Трохи лівіше вже знайомий звук «Градів». «Луплять по Станиці Луганській», — пояснює, прислухаючись, вартовий. На війні як на війні. На повернене Щастя чекає ще одна грозова ніч...

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ХРОНІКА

Командирам добровольчих батальйонів порадили стежити за дисципліною

Поліпшення координації між добровольчими батальйонами та іншими підрозділами штабу АТО обговорювали під час зустрічі в Краматорську. Від рівня такої взаємодії залежать життя військовослужбовців, зазначали учасники. В засіданні взяли участь керівники штабу антитерористичної операції, Національної гвардії України, МВС, правоохоронних органів області, а також командири батальйонів «Донбас», «Миротворець» та інших.

Окрему увагу приділили питанню дотримання дисципліни й законності з боку представників добровольчих батальйонів. Не секрет, що мешканці деяких міст і районів області скаржилися на поведінку окремих представників батальйонів. Траплялися випадки, коли бійці затримували мешканців чи використовували силу без законних підстав.

Голова обласної державної адміністрації Олександр Кіхтенко звернувся до комбатів і закликав посилити виховну роботу з особовим складом. «Люди повинні розуміти, що батальйони приїхали, щоб установити мир і порядок, тому вважаю неприпустимим порушення закону з боку тих, хто покликаний забезпечувати його дотримання. Батальйони повинні працювати за законом про міліцію й охороняти громадський порядок», — підкреслив очільник області.

Учасники наради домовилися про співпрацю правоохоронців і місцевої влади щодо дислокації батальйонів. Порушили і питання поліпшення інформування населення, одурeного російською пропагандою. Сьогодні мешканці прифронтових територій часто не мають можливості отримувати об'єктивну інформацію про поточну ситуацію в країні й регіоні та залишаються заручниками брехливих ЗМІ сусідньої держави, зазначили учасники зустрічі. Зокрема, обстріли бойовиками житлових кварталів російська пропаганда видає за дії українських військових.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

«Денеерівець» у Вінниці під час затримання погрожував гранатою

Оперативники СБУ у Вінницькій області затримали 25-річного члена терористичної організації «ДНР».

Затримання відбувалося на одній з центральних вулиць обласного центру. Підозрюваний чинив опір, погрожував гранатою. У його сумці справді виявилася граната РГД-5, її вилучили після затримання. Скористатися нею злочинець не встиг, бо на зап'ястях рук, заламаних за спину, клацнули кайданки. На сайті Служби безпеки України повідомили, що затриманий входив до складу злочинного угруповання «Кальміус» та брав участь у збройних нападах на українські військові підрозділи на Донеччині. У пресгрупі управління СБУ у Вінницькій області кореспонденту «Голосу України» уточнили, що зловмиснику повідомлено про підозру у вчиненні ним злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3 і ч. 1 ст. 263 КК України — участь у терористичній організації; носіння, зберігання, придбання бойових припасів без передбаченого законом дозволу.

Відомо перші результати розслідування кримінального провадження. Встановлено, як затриманий опинився у загоні бойовиків. На Донбас потрапив через організацію, яка під приводом здійснення гуманітарної та технічної допомоги так званій «Новоросії» насправді проводить вербування найманців для участі у збройному конфлікті в загонах бойовиків. За неперевіреною інформацією, раніше хлопець працював на будівництві у Москві. Припускають, що саме там потрапив у поле зору російських спецслужб. Пройшов відповідну підготовку, після чого його відправили на Донбас. З якою метою прибув до Вінниці, встановлює слідство. Саме в цьому регіоні його мала батьківщина.

Наразі затриманий перебуває під вартою. Він має захисника. До речі, адвоката знайшов особисто, до того ж оперативно, у день затримання.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

У Стамбулі розпочала роботу перша зустріч мусульманських лідерів 40 латиноамериканських країн. Виступаючи перед її учасниками, віце–прем'єр Туреччини Ялчин АКДОГАН заявив: «Терористи використовують іслам для своїх кривавих акцій, чим зневажають наші релігійні цінності. Ми не повинні їм дозволяти очорняти іслам і кидати гнітючу тінь на мусульман усього світу», *повідомляє наш власкор Ярослав Сергієнко*

ООН: головна перешкода — неконтрольований рубіж

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Помічник генсека ООН припустив, що події в Україні можуть розвиватися за трьома сценаріями: відновлення повномасштабних боїв, затягування конфлікту на кілька місяців з періодичною активізацією бойових дій або ж узагалі перетворення його на чергову "заморожену" гарячу точку. Кожен із цих варіантів — катастрофа. А тому вся міжнародна спільнота повинна докладати максимум зусиль, аби не допустити втілення подібних перспектив. Єдиним правильним виходом із ситуації, за його словами, є відновлення стабільності та безпеки на Донбасі в межах суверенної і територіально цілісної України.

Тим часом останнє засідання Радбезу ООН мало чим відрізнялося від попередніх. Жодного рішення прийнято не було. А сторони вже вкотре озвучили свої «традиційні» позиції.

Проукраїнськи налаштовані члени Радбезу закликали Росію вивести свої війська з території нашої держави, припинити підтримку сепаратистів та нарешті почати виконувати взяті на себе у Мінську зобов'язання. «Росія не зробила нічого, щоб відновити український контроль за міжнародно визнаним кордоном. Відмовилася натиснути на сепаратистів, щоб дозволили ОБСЄ отримати доступ до кордону. Своїми гелікоптерами та безпілотниками Росія продовжує порушувати український повітряний простір. Продовжує надсилати в Україну і так звані «гуманітарні конвої», які не можуть перевірити ні українські митники, ні міжнародні спостерігачі», — заявила постпред США в ООН Саманта Пауер, **передає «Голос Америки».** За її словами, Росія спочатку бере на себе зобов'язання, але потім їх не виконує. «Мінські домовленості — ефективна «дорожня карта» для розв'язання конфлікту. Проблема в тому, що лише одна сторона їх дотримується. З боку сил, підтримуваних Росією, бачимо постійні порушення», — резюмувала Саманта Пауер.

А от представники Росії щодо подій в Україні й досі мають своє унікальне бачення. Заступник постпреда РФ при ООН Олександр Панкін у невиконанні мінських домовленостей звинуватив Київ. Мало того, назвав фальшивими твердження про перекидання російських військ в Україну. І переконував, що жодних російських військ на території нашої країни немає.

Протилежну думку озвучив і представник України Юрій Сергєєв **(на знімку)**. Він заявив про перекидання військ та озброєнь в нашу країну з РФ. А також попросив пояснити Москву свою підвищену військову увагу до нашого кордону: "Ми вимагаємо, щоб Росія пояснила, навіщо їй тримати на нашому кордоні 200 танків, 1600 вантажівок, 640 артустановок, 191 літак, 121 бойовий гелікоптер». Крім того, представник України закликав США, ЄС та РФ повернутися до переговорів у Женевському форматі. «Закликаємо Росію, США та ЄС зустрітися у Женевському форматі для того, щоб виробити вихід із цього глухого кута та закликати всі сторони дотримуватися духу та букви мінських домовленостей. Ми не піддамося спробам Росії нав'язати визнання «лідерів» цих районів на Луганщині та Донеччині, яких вона хоче запросити на це засідання», — сказав Ю. Сергєєв.

Фото з сайту Радбезу ООН.

НАТО занепокоєно активністю сепаратистів

Кордон між Україною і Росією незахищений й повністю відкритий. Про це в середу під час своєї публічної лекції в Софії, організованої Атлантичним клубом у Болгарії, заявив командувач об'єднаних сил НАТО в Європі генерал Філіп Брідлав. За його словами, через кордон в Україну вільно проникають військові частини, надходять гроші, зброя і пальне. Він назвав цю ситуацію «не дуже обнадійливою» і висловив стурбованість тим, що сепаратисти можуть перейти в наступ і зміцнити свої позиції на захопленій території.

На запитання болгарських журналістів: «Чи становить Росія пряму воєнну загрозу для Болгарії?» генерал Брідлав відповів, що не може знати планів пана Путіна стосовно їх країни. «Але можу поінформувати, які воєнні здатності демонструє Росія. За останній рік вона двічі зосереджувала свої війська поблизу кордону іншої держави. Підготувала військові формування, за допомогою яких анексувала частину території суверенної країни. Потому зосередила свої війська біля ще одного її кордону, озброїла й навчила бойовиків, а зараз її війська знову перетинають цей кордон», — наголосив він.

Олександр БІЛИК.

Газопровідна солідарність ЄС — крок на шляху до енергетичної спільноти?

Брюссель асигнував понад 300 мільйонів євро на будівництво газопроводів, що мають з'єднати газотранспортні системи Польщі, Литви, Чехії та Словаччини. Польські експерти розглядають це як перший крок до енергетичної спільноти, яку активно просуває колишній польський прем'єр, а нині президент ЄС Дональд Туск, котрий 1 грудня вступає на посаду.

Це не звичайна дотація. Вищезгадані країни, а точніше їх фірми-оператори ГТС, стали переможцями перших тендерів на дофінансування енергетичних інвестицій, передбачених одним із наймолодших інфраструктурних фондів ЄС під назвою «Connecting Europe Facility» (CEF). Знаковим є те, що із загальної суми 647 млн. євро, призначених на цю галузь інвестиційних коштів, майже половину отримали проекти польської фірми «Газ систем» та її литовського, словацького і чеського відповідників.

10,6 млн. євро призначається на підготовку проектної документації та 295,3 млн. євро — на саме будівництво 534 км газопроводу (потужністю 2,4—4,1 млрд. куб. м), який до 2020 року має з'єднати Польщу з Литвою, що становить понад 50% із 558 млн. євро, необхідних для його реалізації. Причому 422 млн. євро — вартість будівництва польського відтинка. За даними експертів, на яких посилається «Газета виборча», здача в експлуатацію цієї нитки ГТС дасть можливість забезпечити 2/3 газових потреб Литви, Латвії та Естонії.

Але це не єдина важлива функція нового газового з'єднання — ним можна буде також транспортувати реверсом блакитне паливо до Польщі. Зокрема, з відкритого наприкінці жовтня у Клайпеді литовського плаваючого LNG-термінала. Ще одним його плюсом експерти називають з'єднання Польщі (через Литву) з єдиним діючим в країнах Балтії латвійським підземним газовим сховищем в Інчукалнсі, об'ємом 4,47 млрд. куб. м. До речі, Литва отримала з цього ж фонду (CEF) 27,5 млн. євро на розбудову газопроводу від Клайпеди до кордону Латвії, що має полегшити поставки і зберігання в Інчукалнському ПГС зрідженого природного газу, який постачатиметься до Клайпеди.

Одночасно дотації виділено також на підготовку з'єднань між польським і словацьким (4,6 млн. євро) та польським і чеським (1,5 млн. євро) газопроводами.

Підтримуючи описані інвестиційні проекти, Брюссель дав зрозуміти, що в умовах тривалої геополітичної кризи робить ставку на інтеграцію газопроводів країн Балтійського узбережжя з мережею ГТС решти країн спільноти. Теоретично це передбачає навіть можливість забезпечення транспортування газу з Лісабона до Таллінна.

Російська агресія в Україні і санкції ЄС поставили хрест на лобійованому «Газпромом» проекті продовження з Німеччини до Великобританії і Голландії «Північного потоку» («Nord Stream»). Нормативно-правові акти ЄС лімітують можливості «Газпрому» щодо використання наземного відгалуження «Nord Stream» — газогону «OPAL», який, пролягаючи уздовж східного кордону Німеччини, з'єднує «Північний потік» з існуючою мережею газопроводів Центральної і Західної Європи. Спільнота відмовляється також від проекту «Південний потік». Оскільки, за оцінками Європейської комісії, укладені раніше австрійцями, болгарами, греками, словенцями, угорцями та хорватами міжурядові договори з Кремлем суперечили положенням «Третього енергетичного пакета ЄС» — давали «Газпрому» надто великі права, зокрема, в питаннях управління газопроводом, виключного права доступу до нього та встановлення тарифів за транспортування блакитного палива.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ПЕРЕВАГИ АСОЦІАЦІЇ З ЄС

Екологічна політика Євросоюзу і його законодавство з питань довкілля є зразком для України. Згідно з УА наша країна має адаптувати кілька десятків екологічних директив. Це сприятиме наближенню до стандартів ЄС та поліпшить стан довкілля. Наприклад, угодою передбачено такі кроки на шляху до чистого довкілля:

- ***визначення обов'язкових цілей та обмеження ключових забруднювачів;***
- ***ідентифікація зон для пріоритетних дій, вироблення плану дій із забезпечення чистоти повітря для найбільш забруднених зон;***
- ***розробка системи для забезпечення прозорого та правильного інформування громадськості щодо чистоти повітря;***
- ***покращення якості бензину та дизпалива, заборона палива, що містить свинець;***
- ***зменшення шкоди від зберігання бензину і нафти;***
- ***виробництво безпечніших фарб та лаків, особливо для автомобільної промисловості.***

Наближення України до екологічних стандартів ЄС приведе до покращення здоров'я людей та зменшення смертності, принесе економічні зиски для держави й бізнесу.

ФОТОФАКТ

Сьогодні, відповідно до укладеного ще 2011 року контракту, перший французький вертольотоносець типу «Містраль» мав бути переданий Росії. Проте через агресію РФ стосовно України, цього не станеться. Міністр оборони Франції Жан-Ів Ле Дріан, відповідаючи на запитання депутатів Національної асамблеї Франції, підтвердив, що французька сторона виконала контракт з виготовлення вертольотоносців. Проте дату поставки першого з них ще не визначено. Офіційний Париж заявив, що умови, необхідні для передачі корабля РФ, не виконані. Мова, нагадаємо, йде про припинення вогню на Донбасі та політичне врегулювання конфлікту.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Скільки батарейок у бутлі?

Херсонський інженер шукає прихильників для очищення України від екологічно небезпечного сміття

ПРОБЛЕМА

У Херсоні, як і в тисячах інших міст України, комунальники та чиновники роками лише теревенять про утилізацію та роздільний збір побутових відходів. Але в них завжди знаходиться безліч переконливих відмовок, чому всі ці екологічно значимі новації так і залишаються на папері. От тільки городянам всі ці відмовки настогидли донесхочу, й ентузіасти вирішують самі робити, що зможуть. Причому не обов'язково в масштабах природоохоронних організацій чи громадських акцій — достатньо ініціативи однієї людини. Адже недарма мудрі китайці кажуть: «Шлях у тисячу лі починається з першого кроку».

Інженер Роман Міусов із «урожаєм» використаних батарейок.

Простий херсонський інженер Роман Міусов саме такий крок і зробив. Йому просто набридло спостерігати, як земляки безтурботно валять у сміттєві баки використані пальчикові батарейки, а кожна з них при розкладанні отруює солями важких металів понад чотириста квадратних метрів ґрунту. Інженер просто домовився з директором проектної організації «Винкосервпроект», де працює. І з його дозволу поставив біля входу до офісу на вулиці Червонофлотській звичайний пластиковий бутлик з-під доочищеної питної води, куди попросив колег скидати розряджені «пальчики».

Але цим не задовольнився — склав короткий, однак дохідливий текст оголошення про те, як небезпечне сміття шкодить довкіллю, розвісивши такі оголошення про його безплатний прийом по сусідніх житлових багатоповерхівках. Інженер навіть взяв у розрахунок наші лінощі, запропонувавши землякам самим назбирати такий самий бутель старих батарейок, і зателефонувати йому на мобільний — він без будь-якої винагороди прийде його забрати і самотужки віднесе на утилізацію. Не заради грошей чи якоїсь іншої вигоди — це і буде скромний внесок херсонця в оздоровлення екології.

Якщо не ми, то хто ж тоді?

— Батарейки потроху зносять — за тиждень у пляшці вже штук із десять різних назбиралося. Звісно, небагато, але колеги вже пообіцяли з дач використані «пальчики» позвозити — у них там теж чимало такого добра лежить. Гадаю, з будинків поруч також щось принесуть, як інформація розійдеться. Коли пляшку наповнять, візьму її і віднесу до прийомного пункту, де такі батарейки для утилізації збирають. Ніякої винагороди за таку роботу я не чекаю — просто роблю те, що має робити кожна екологічна грамотна і совісна людина. Мене особисто дуже вразила інформація про те, що розміри звалищ в Україні вже дорівнюють площі Бельгії. Далі так тривати не може. Ми не маємо права далі плодити смітники, відбираючи землю, чисту воду і повітря у наших дітей та онуків, — розмірковує Роман.

Херсонський інженер чудово розуміє, чому його пляшка так повільно наповнюється. Аби до неї «заглядали» частіше, треба змінити психологію українців. Адже нас привчали до суботників та чистих четвергів, а от до того, щоб навіть у дрібницях дбати про навколишнє середовище кожного дня, так і не привчили. Навіть тим обивателям, котрі живуть поруч, просто лінькі тягти батарейки до місця їх збору — простіше й швидше викинути до сміттєвого бака біля під'їзду, і забути. Тому Роман Міусов вважає: треба або чимскоріше вводити роздільне збирання сміття із заміною штрафів за шкідливу звичку валити ті самі батарейки чи енергозберігаючі лампи в один бак із недоїдками та очистками куди більш «дохідливими» виправними роботами на сортуванні того ж сміття, або вводити матеріальне стимулювання.

Приміром, платити за прийом використаних батарейок за тим самим принципом, як зараз платять за макулатуру та порожню скляну тару. Чи то обмінювати розряджені «пальчики» на нові із відповідною знижкою в ціні. Остаточну схему вже нехай розробляє держава, та визначатися треба швидше, поки всі ми в токсичних відходах не потонули.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.
Фото автора.

У землі буряк солодшає, у кагатах — гіркне

СИТУАЦІЯ

Цьогоріч у Млинівському районі під цукрові буряки було відведено 6,4 тисячі гектарів, що становить половину площ під цією культурою в Рівненській області. Селяни тішаться, що цукристі цьогоріч вродили рясно та добірно. Тільки ось інша проблема виникла з ними — немає куди здати на переробку. Якщо раніше на Рівненщині працювало декілька цукрових заводів, то нині — жодного. Чого гріха таїти, свого часу їх розібрали, розікрали, переоформили з одного власника на іншого. А селяни тим часом позбулися бодай елементарного, але реального заробітку на вирощених буряках.

Зрештою, ще навесні зажевріла надія, що два підприємства на Рівненщині — Дубенський та Бабино-Томахівський заводи — відновлять виробництво. Але осінь засвідчила протилежне, і доля цукрозаводів виявилася повністю залежною від позиції їхніх власників. Так, Бабино-Томахівський виставили на продаж, і нині він чекає на ефективного господаря. А щодо Дубенського, то представник компанії-власника підприємства заявляє лищ одне — у цьому році завод сировину однозначно не прийматиме. А що буде наступного — поживемо, мовляв, побачимо...

Ось така ситуація змусила буряководів із Млинівського району шукати ринки збуту на Волині, де все-таки залишилися діючі цукроварні. Зокрема, Гнідавський цукровий завод. Але наплив врожаю виявився для підприємства теж проблематичним — наявні потужності не дають змоги переробити всі запропоновані бурякові обсяги. Отож волиняни встановили для млинівських сільгосппідприємств ліміт — п'ять тисяч тонн на добу. Це призвело до того, що на селянських полях, де вирощувалися цукристі, лежать довгі бурякові кагати. На щастя, хоч погода сприяє тому, щоб буряки можна було вивозити з полів.

Ще одна обнадійлива новина — Гнідавський цукровий завод, який щодня приймає по 10—12 тисяч тонн сировини, планує переробляти буряки до 20—25 грудня. Про це, зокрема, повідомив заступник голови правління підприємства Олександр Нікішин. За його словами, працюватиме завод і наступного сезону.

Проте, стикнувшись цьогоріч із проблемою збуту вирощеного врожаю, селяни висловлюють думку про скорочення посівних площ під цукристі на наступний рік. Якщо і надалі виникатимуть такі проблеми з переробкою сировини, зазначають в управлінні агропромислового розвитку Млинівської РДА, то буряком засіватимуть лише чотири тисячі гектарів, що на 2,4 тисячі гектарів менше, ніж нині. Відтак бурякова галузь може перестати бути одним із головних напрямів діяльності сільськогосподарських підприємств та населення.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

КАЛЕНДАР

Пам'яті великого ідеаліста

У вересні цього року минуло 100 літ з дня смерті Ісмаїла Гаспринського (**на знімку**) — найвидатнішого кримськотатарського культурного та громадського діяча, філософа, просвітителя, письменника та видавця. UNESCO оголосила 2014-й роком його пам'яті. А 12 листопада в Києві відбулася Міжнародна конференція на тему «Ісмаїл-Бей Гаспринський — Видатний син Кримськотатарського народу».

Він народився 1851 року в селищі Гаспра Ялтинського повіту в сім'ї офіцера російської служби. Вчився в Москві, жив кілька років у Стамбулі і Парижі (там, зокрема, служив секретарем у Тургенєва). Потім повернувся до Криму, певний час був головою міської думи Бахчисарая. Але головне поле його діяльності — просвітництво. Саме в Криму він став реформатором національної освіти (від суто релігійної до більш світської). Саме в Криму заснував першу в світі кримськотатарську газету «Терджиман» («Перекладач»).

Її передплачували по всьому тюркомовному світу — від Китаю та Персії до Єгипту й Туреччини. Газета виходила з 1883-го до 1918 року, її закрили більшовики, коли окупували Крим. З тією газетою пов'язують виникнення пантюркізму. Пантюркізм — це ідея єдності тюркських народів, ідея прогресивна, альтернативна щодо ісламського фундаменталізму. Згодом цю ідею підхопив Мустафа Кемаль Ататюрк, коли починав реформувати Туреччину. Але в СРСР пантюркізм заморозили — бо тут натомість впроваджувався інтернаціоналізм, що насправді був панславізмом (обов'язково — зі «старшим братом» на чолі). Між іншим, Гаспринський не мав нічого проти «старшого брата». Він навіть визнавав, що той «брат» здобув право старшинства ще в Куликовській битві проти татар.

Але, вважав Ісмаїл-бей, справжня доля народів визначається не на полях битв, а в школах, сім'ях, мечетях і церквах. Він покладав надію на те, що Російська імперія здатна вести розумну національну політику. Адже ця імперія велика, мусульманських народів у ній багато, і вона могла б стати потужною християнсько-мусульманською державою і завдяки цьому впливати на православну Європу та ісламську Азію. Він вірив, що це можливо, бо «Російська людина найлегше сходиться і найкраще уживається з різноманітними народностями...». Він був ідеалістом, і сам би в цьому переконався, якби дожив до депортації 1944 року, коли його народ вигнали з Криму і стерли тут пам'ять про нього, й знищили всі кримськотатарські книги, навіть переклади творів Леніна й Сталіна.

Інтелектуальні заслуги Гаспринського визнав світ — 1910 року він номінувався на Нобелівську премію. Його постать настільки харизматично-приваблива, що навіть сучасні російські націоналісти намагаються зробити його «своїм». Вони кажуть: «Появление этой фигуры было возможно только в Российской империи!» І взагалі, мовляв, він зовсім не кримський татарин, бо «по батьковій лінії належав до династії турецького духовенства, а по материній — до знаменитого візантійського імператорського роду Кантакузенів». А тим часом у вересні цього року, оголошеного ЮНЕСКО роком Ісмаїл-бея, в Симферополі, на підставі розпорядження Ради Міністрів Криму, ліквідовано найбільшу на півострові кримськотатарську бібліотеку імені Гаспринського.

...Мрії ідеалістів варті поваги — хоч часом і дуже розходяться з Історією.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

У Чернівцях упродовж десяти місяців поточного року платниками податків в ДПІ зареєструвалися 1069 суб'єктів господарювання (в тому числі 313 юридичних осіб та 756 фізичних осіб—підприємців). У жовтні розпочати власний бізнес вирішили 143 мешканці міста, *повідомляє наш власкор Сергій Сулима*

У лісах на Тернопільщині, зокрема поблизу села Романівка, вирощуватимуть фундук. Для реалізації проекту, який обіцяє чималу економічну вигоду, кошти виділено з обласного фонду охорони довкілля, *інформує наш власкор Любов Левицька*

Промисловість обіцяє якісний стрибок

ЕНЕРГОВИКЛИКИ

Найдешевший і найбезпечніший для довкілля вид енергії — це той, який не використовується, кажуть фахівці. Проте попит на енергоресурси продовжує зростати у всіх секторах і галузях. Але, використовуючи енергію більш ефективно як у житловій, так і виробничій сфері, можна істотно зменшити споживання викопного палива: нафти, газу, вугілля. Ці ресурси, на відміну від поновлюваних (вітру, сонця, гідроенергії) обмежені. Запасів деяких, наприклад, нафти, за нинішніх темпів використання, за експертними оцінками, вистачить лише на кілька десятків років. Настав час задуматися про економію цих дорогоцінних природних дарунків.

Найпотенційнішим видом енергії вчені нині образно називають енергоефективність. Для української економіки це сьогодні питання виживання, адже вона найенергоємніша в Європі. Енергоємність за галузями майже в 3—4 рази перевищує середньоєвропейські показники.

Як за рахунок ефективного управління виробничими процесами з мінімальними капвидатками можна заощаджувати енергоресурси, показали на конкретних прикладах українським колегам фахівці з Німеччини.

Проект технічної допомоги із впровадження систем енергетичного менеджменту (СЕМ) на трьох промислових підприємствах Донецької області розпочався три роки тому.

Проект «Ефективна і спрямована на зменшення змін клімату модернізація промисловості в Донецькій області» здійснює Федеральне міністерство довкілля, охорони природи і безпеки реакторів (BMU) ФРН, реалізує проект в Україні Німецьке товариство міжнародного співробітництва GmbH GIZ» (GIZ).

Тоді анкети на участь отримали майже 450 промислових підприємств області, заповнили їх майже 10 відсотків тих, хто зацікавився можливістю підвищити енергоефективність виробництва. Це показова цифра, багато керівників найчастіше просто не хочуть «зайвих» турбот або поки що не бачать сенсу в економії ресурсів.

Із представлених заявок німецькі та українські експерти відібрали три підприємства: ПАТ «Енергомашспецсталь», ПАТ «Слов'янський завод високовольтних ізоляторів» і ПАТ «Часовоярський вогнетривкий комбінат». Ці підприємства із травня 2012 року разом з експертами почали роботу над впровадженням на своїх виробництвах СЕМ відповідно до міжнародного стандарту ISO 50001.

Ресурсами треба управляти

Метою проекту було зниження споживання енергії завдяки впровадженню на підприємствах системи енергоменеджменту й отримання сертифіката відповідності ISO 50001.

Початковий енергоаудит підприємства було проведено німецькими фахівцями. Працівники енергослужб після навчання в КПІ отримали сертифікати енергоаудиторів. На трьох пілотних підприємствах було створено спеціальні відділи енергоменеджменту, проведено роз'яснювальну роботу серед співробітників. Представники підприємств в навчально-ознайомлювальній поїздці до Німеччини вивчали особливості роботи СЕМ на профільних виробництвах. Щоб залучити якнайбільше фахівців, організатори проекту провели шість навчальних семінарів, де понад 170 фахівців регіону ознайомилися з основами створення СЕМ.

Підбиття підсумків

У вересні 2014 року в Торгово-промисловій палаті України відбулася підсумкова конференція «Результати проекту й винесені уроки та практики». У Києві зібралися учасники, організатори проекту, українські та міжнародні експерти, фахівці в галузі енергозбереження і клімату.

Заступник директора ПАТ «Слов'янський завод високовольтних ізоляторів» Дмитро Мамонов повідомив, що підприємство випускає висококісну унікальну продукцію, котру експортує до 20 країн світу. Однак організація виробництва потребує постійного поліпшення. «Основною трудністю на заводі виявилося залучення всіх співробітників до процесу організації робіт по-новому. Рядові працівники досі вважають, що запровадження політики енергоефективності — це справа надбудови, тобто керівництва, а не їхня сфера відповідальності», — поділився Дмитро Мамонов. Проте робота із залучення персоналу триває. Підприємство добилося певних успіхів. Із впровадженням ефективного управління ресурсами до кінця 2013 року вдалося знизити енергоємність продукції на 4,6 відсотка, зменшити втрати сировини на 11,3, а втрати на стадії незавершеного виробництва скорочено на 25 відсотків. Але ж це тільки за рахунок організаційних заходів. Працює система енергетичного моніторингу та контролю.

Підприємство ПАТ «Енергомашспецсталь» (м. Краматорськ) фахівці іноді називають «енергетичним бутиком». Цей завод випускає дрібносерійну ексклюзивну продукцію з підвищеними вимогами до якості. Із трьох учасників проекту це підприємство прийшло до проекту найбільш підготовленим. Його фахівці мають досвід впровадження систем управління виробництвом відповідно до міжнародних стандартів: менеджмент екологічної безпеки ISO 14001 та управління якістю ISO 9001. Для роботи над впровадженням третьої системи — СЕМ — на підприємстві створили «команду енергоменеджменту». 20 провідних спеціалістів всіх основних служб взяли на себе додаткові зобов'язання. Відділ енергоменеджменту виведено з підпорядкування головному енергетикові. Завдяки широкому застосуванню наочної агітації, масовій інформаційній кампанії працівників удалося втягнути в спільну справу. У конкурсі ідей з підвищення енергоефективності брали участь десятки співробітників. 15 кращих пропозицій уже включено в програму енергоефективності і їх буде реалізовано на підприємстві. За оцінками економістів, витрати на їхнє впровадження становитимуть майже 8,12 мільйона гривень, а економічний ефект — 9,38 мільйона гривень. За рахунок організаційних заходів удалося домогтися економії на 2—5 відсотків залежно від виду ресурсів. З огляду на масштаби підприємства, це значна економія, особливо стосовно такого дорогого в енергетичному плані ресурсу, як стиснене повітря. Скоротивши за вісім місяців 2014 року питому витрату стисненого повітря на випуск тонни продукції на 13,6 відсотка (порівняно з минулим роком), підприємство заощадило 307,6 мільйона гривень. Саме стільки коштувала б не використана компресором електроенергія на вироблення цього енергоємного ресурсу. Але ж досі на деяких підприємствах за допомогою стисненого повітря очищають від пилу робочий одяг або «підмітають» виробничі приміщення.

Обидва підприємства успішно пройшли процедуру сертифікації, отримали документи міжнародного зразка й готові до наступних етапів системної роботи з підвищення ефективності виробництва. Третє підприємство, ПАТ «Часовоярський вогнетривкий комбінат», на жаль, на даний момент не впорався із завданням.

Фото надано ТПП України.

Підсумкова конференція проекту в Києві (зліва направо: керівник проекту GIZ Бенедикт Таннер, Генеральний консул Німеччини в Донецьку д-р Детлеф Вольтер, Президент ТПП України Геннадій Чижиков).

Фото з сайту ПАТ «Енергомашспецсталь».

Електросталеплавильний цех ЕМСС.

Оцінка організаторів проекту

Президент ТПП України Геннадій Чижиков сказав, що три роки тому вибір регіону для пілотного проекту був не випадковий. Він зазначив, що на той момент Донецька область становила 10 відсотків населення. Лише 4 відсотки території країни давали майже 30 відсотків шкідливих промислових викидів. «У співробітництві із GIZ була порушена болюча тема для найенергоємнішого регіону в країні. Незважаючи на складну обстановку в регіоні, ці підприємства й нині, перебуваючи на підконтрольній Україні території, продовжують випуск продукції вже на більш високому організаційному рівні», — резюмував президент ТПП.

Учасники зустрічі відзначили важливість технічної підтримки України урядами Німеччини, Швеції, США. За 20 років співробітництва в цій сфері країна отримала безплатне фінансування на суму майже 320 мільйонів євро.

Генеральний консул Німеччини в Донецьку д-р Детлеф Вольтер відзначив важливість структурного підходу до теми енергоефективності й означив напрями подальшої спільної роботи. «Щоб Україна в питаннях енергозбереження досягла успіхів, необхідні відповідні інвестиції. Ми повинні почати роботу на середньо- і довгострокові перспективи. Нині у наших планах — спільні проекти в Донецькій, Запорізькій і Дніпропетровській областях», — сказав консул. І хоча консульство нині вимушено розміщується в Києві, проекти на місцях як і раніше отримують усю необхідну технічну підтримку.

Керівник проекту, представник Німецького товариства міжнародного співробітництва GIZ Бенедикт Таннер упевнений, що впровадження системи енергоменеджменту — це перший організаційний етап, що може забезпечити до 5 відсотків економії енергоресурсів щорічно. При цьому найуспішніше працюють команди з місцевими експертами, що знають специфіку виробництва і проблеми. Німецький експерт поділився рекомендаціями: «Треба розробити послідовну нормативну базу й чітко прописати умови, за якими здійснюватиметься фінансування. Часто я бачу на підприємствах цілий список цілей, але зазвичай це тільки перелік бажаного, без указівки відповідальних за виконання. Сьогодні в Україні відсутнє чітке визначення, хто й за що повинен відповідати».

Експерти констатували, що впровадженню на підприємствах системного управління енергопотоками заважає безініціативність керівництва, відсутність кваліфікованого персоналу, фінансової мотивації. На жаль, проблема не тільки регіональна, системного підходу немає й на рівні уряду. Навіть якісно навчити фахівця з енергоаудиту можна поки що тільки в Києві.

Координатор проекту Олексій Пащенко зазначив, що досвід впровадження СЕМ у промисловості Донецької області може бути розповсюджений далі по Україні вже вітчизняними фахівцями. Українських підприємств, що мають сертифікат відповідності ISO 50001, — менш як 10, а в Німеччині таких виробництв — понад 1200 і процес сертифікації активно триває. Цей документ дає німецьким виробникам низку пільг і преференцій, забезпечуючи конкурентну привабливість підприємства.

Україні потрібен якісний стрибок, часу на розгойдування у країни немає. Успішна робота всього колективу підприємства зі скорочення питомого енергоспоживання у виробничих процесах дає подвійний ефект. У разі підвищення енергоефективності підприємства на виробництві заощаджуються ресурси, а зниження викидів виробничих газів зменшує шкідливий вплив на клімат.

Лариса БЄЛОЗЬОРОВА.

Боржник? Схили голову і заплати

За газ, якого не було

СИТУАЦІЯ

За нинішньої скрути боргів за газ бути не повинно. Це один із головних меседжів, які уряд посилає всім — від компаній, що постачають блакитне паливо в країну, до власника квартири, в розпорядженні котрого лише газова плита. Особливо актуальним він став тепер, коли країна мусить розраховуватись за газові поставки наперед. Зрозумівши всю складність ситуації, тисячі споживачів, як побутових, так і промислових, намагаються бути ощадливими, а головне — вчасно сплачувати за послуги. У січні-вересні населенням Хмельницької області сплачено за житлово-комунальні послуги, включаючи погашення боргів попередніх періодів, 588 мільйонів гривень. Рівень оплати становив 103 відсотки від нарахованих за цей період сум. У деяких населених пунктах він сягнув майже 115 відсотків. Здавалося б, про газові борги потроху можна забувати. Та ні. Вони роками висять над комунальниками. І насамперед над тими, що виробляють і постачають тепло в оселі.

Віртуальні суми перевищують реальні

— Загалом серйозних проблем із поточними проплатами за блакитне паливо в області немає, — запевнив начальник житлово-комунального департаменту Петро Махнюк. — В окремих районах оплата на початок жовтня становила 130 — 147 відсотків. А в загальнодержавному рейтингу Хмельниччина посідає шосте місце по розрахунках за спожитий газ. Але працювати є над чим. Майже 27 мільйонів гривень все ще боргує населення, майже шість мільйонів не сплачено з місцевих бюджетів.

Але найбільший борг у 56 мільйонів гривень завис перед дочірньою компанією «Газ України». Він дуже давній. І походження його таке туманне, що надії отримати ці мільйони давно втрачені. Але нині дочірня компанія вирішила знову повернутись до них. Тепер обидві сторони вкотре звіряють, хто які суми завинив. Та сподівання, що проблема буде вирішена, залишаються примарними. Бо природа цих мільйонних сум доволі сумнівна.

Найбільше, 37 мільйонів гривень, завинило обласне виробниче об'єднання «Хмельницькі теплові мережі». Але його керівник Микола Шаповал чітко розподіляє цю цифру на реальні та віртуальні гроші:

— Чотирнадцять мільйонів гривень — це штрафи і пеня, які були нараховані вісім років тому. Розуміємо, коли маєш борг, мусиш його визнати, схилити голову і заплатити. Але сьогодні реального джерела для погашення просто не існує.

Ще сімнадцять мільйонів, начебто, і зависли на виробничому об'єднанні, а, начебто, їх і немає. На паперах ці кошти фігурують вже чотири роки. Ситуація є до смішного абсурдна. Річ у тім, що свого часу уряд і ДК «Газ України» визнали ці борги такими, що виникли не з вини місцевих теплопостачальних компаній. Розуміючи, що останні не мають можливості їх погасити, тоді їх просто списали. Тож в усіх райцентрах і містах тепловики оформили відповідні документи: ніхто нікому згаданої суми не винен. І вони насправді позбулись цього фінансового тягаря. Але ... борг нікуди не зник. Виявляється, він і досі є. Тільки числиться за обласним об'єднанням.

І це через те, що свого часу воно отримувало газ за особливими правилами, котрі діяли на території області. Чому вони були встановлені, хто і з якою метою посприяв цьому, справа окремого дослідження. Але суть полягала в тому, що комунальним теплопідприємствам у районах газ надходив не напряму від столичної компанії, а через хмельницьке об'єднання. В результаті воно отримали списання як користувачі газу. А оскільки обласне об'єднання самостійно не використовувало блакитне паливо на виробничі потреби, то не підпало під дію акту про списання.

У намаганнях внести ясність у ситуацію пройшли всі судові інстанції аж до найвищої. І скрізь «Хмельницьким тепловим мережам» було відмовлено. Феміда просто розводила руками: ну нема як втиснути вас між рядком закону. Тож, виходить, мусите віддавати неіснуючі борги.

Тільки тепер, після багаторічної плутанини і тяганини хмельничанам вдалось досягти порозуміння з новою командою ДК «Газ України». Там все зрозуміли і ... знову розвели руками. Бо теж виявились безсилими перед рядком закону і вже прийнятими рішеннями суду. Що далі?

Проблеми продукувались у столиці

Ситуація просто ідіотична: всі все розуміють, але вдіяти нічого не можуть. Та найгірше — вона роками повторюється у тих чи інших варіантах. Бо треба визнати: у переважній більшості випадків газові борги штучно створювались урядовцями, а не виникали на місцях. І хоча були вони лише на папері, від комунальників вимагали їх реального погашення.

За подібну юридичну перепону перечепилися і у кам'янець-подільському підприємстві «Міськтепловоденергія». Чотири роки тому йому, як новоствореному КП, перейшло 15 мільйонів гривень боргу за газ від попереднього власника. Цю суму мали списати, як і решті, відповідно до урядового рішення. Але не встигли через ліквідацію підприємства. Зате провести таку ж процедуру до новоствореного не вдалось. Закон твердить: якби «Міськтепловоденергія» сама накопичила борги, тоді їй усе б простили. А оскільки вони передались у спадок — значить, залишається винною. Тож за чотири роки постійних судових клопотів вдалось позбавитись лише незначної суми у кілька сотень тисяч гривень. Основні ж мільйони так само висять над підприємством.

Подібне сталось і з комунальним підприємством обласного центру «Хмельницьктеплоенерго». Вже кілька років поспіль тут намагаються працювати так, щоб не накопичувати жодних боргів. Але їх зловісна тінь все одно не зникає. Кілька років тому їх набігло на 27 мільйонів гривень. Сталось це через різницю в тарифах, яку держава не компенсувала з бюджету. Щоправда, згодом вона все-таки зробила це. Але за свій же борг ... не забула нарахувати підприємству штраф. Тож вийшло, що не вона комунальникам, а навпаки, вони винні 1,7 мільйона гривень.

І знову всі розуміють абсурдність ситуації. І знову ніхто нічого не може вдіяти. То доки все повторюватиметься?

У всьому розберемось. І почнемо з початку?

Представники ДК «Газ України», яка після дворічної перерви знову відновлює свою роботу, зустрілись із хмельницькими комунальниками і пообіцяли, що відтепер діятимуть нові та прозорі правила, і борговий гордіїв вузол нарешті буде розірваний. Підприємствам на місцях дуже хотілося б у це повірити. Адже жодних резервів для сплати боргів, які виникли не з їх вини, просто немає. Більшість працює на межі рентабельності, й додаткових надходжень для таких розрахунків немає.

— Свого часу ми спробували закласти частину штрафів у тариф, бо разом із віртуальними підприємство мало майже три мільйони гривень боргу, — розповіли полонські комунальники. — Але одразу потрапили в поле зору прокуратури. І це правильно, бо чому споживач має розраховуватись за чужі гріхи?

А хто ж тоді?

Окрім вже згаданих віртуальних боргів, підприємства мають і цілком реальні. З їх оплатою теж не все гладко. Навіть при тому, що вони частково реструктуровані й у переважній більшості перебувають під контролем виконавчої служби. Однак тарифи ледь покривають витрати. Якщо вдається хоч трохи заробити, кошти намагаються вкладати в модернізацію підприємств, перехід на альтернативні енергоносії. Тому погашення боргів може затягнутись на довгий час.

Комунальники із Чемеровець розповідають, що пробують замінити газ на дрова. Це дасть можливість здешевити тариф майже на третину. Але для споживачів послуга не подешевшає — вони заплатять як за газ. Просто отримані кошти підуть на погашення боргів.

Поки що це єдиний, до того ж дозволений урядом, варіант. Він реальний. А от чи прозорий і чесний — варто поміркувати.

Що не кажи, а попри всі обіцянки зробити газові схеми максимально відкритими і правдивими, сумніви залишаються. І ось тому підтвердження. Ще не розібрались із возом старих боргів, як уже створюються передумови для нових. Своїми постановами НКРЕКП встановила з 1 листопада нові ціни на природний газ для промислових споживачів. Тепловики області вже отримали листа, в якому зазначено нову вартість у 6682 гривні за тисячу кубометрів, що майже на дві сотні гривень більше від попередньої. Але ж своє тепло вони продовжують продавати за старими тарифами. А процедура затвердження нових триває не один тиждень і навіть місяць. Та й чи наважиться хтось піднімати ці тарифи, заганяючи у глухий кут і без того зубожіле населення?

Виходить, вся надія — на відшкодування різниці у тарифах із бюджету. Добре, якщо воно відбуватиметься вчасно і в повному обсязі. А якщо ні, то знову ставатимемо на ті самі граблі боргів і туманних схем?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФАКТ

Постановою НКРЕКП від 31.10.14 № 223 з 1 листопада 2014 року установлено граничний рівень ціни на природний газ, що реалізується промисловим споживачам та іншим суб'єктам господарювання без урахування податку на додану вартість, збору до затвердженого тарифу на природний газ у вигляді цільової надбавки, тарифів на транспортування, розподіл і постачання природного газу за регульованим тарифом на рівні 5100,00 грн. за 1000 куб. м. У випадках, передбачених законодавством, до ціни на природний газ можуть додаватися збір у вигляді цільової надбавки, тарифи на транспортування, розподіл і постачання природного газу за регульованим тарифом, податок на додану вартість.

АКТУАЛЬНО

Від «втечі» з російського ринку кондитери лише виграли

Рекорд регіонального масштабу з підвищення заробітної плати встановили на Херсонській кондитерській фабриці. Лише протягом останнього місяця середня зарплата тут зросла з 2 450 до 3 130 гривень. Такими темпами не можуть похвалитися навіть місцеві порти — традиційні лідери економіки. При цьому «вибухового» зростання виробництва на підприємстві не сталося. Просто в умовах кризи тут зуміли налагодити ділові зв'язки з далеким зарубіжжям — відмовившись від співпраці з Росією, знайшли ділових партнерів у Середній Азії та країнах Балтії. Тільки до Литви продали тридцять тонн солодощів, а загалом на експорт нині йде дві третини продукції фабрики.

За товар замовники розраховуються вільноконвертованою валютою, курс якої зростає. Отримуючи більше гривень за ту саму кількість товару, підприємство змогло і виплати трудовому колективу збільшити, і вкласти гроші в модернізацію виробництва, придбавши для кожного цеху сучасні пакувальні машини, каже директор Херсонської кондфабрики Ганна Дронова.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

ЦИФРА

593 тис. грн. спрямовано Івано-Франківською облдержадміністрацією місцевим бюджетам для придбання житла 13 дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Зимувати доведеться без гарячої води

Про це на сесії Житомирської міськради заявив заступник міського голови Едуард Кругляк. Мешканці обласного центру сподівалися, що після початку опалювального сезону відновиться й централізоване постачання гарячої води, як це вже бувало раніше. Проте гріти її, як було заявлено, просто нічим. Директор комунального підприємства «Житомиртеплокомуненерго» Дмитро Рогожин пояснив це тим, що минулої зими вдалося заощадити чимало газу. Від того, що було фактично використано, відкинули 30 відсотків — так було встановлено ліміт використання енергоресурсів на цей опалювальний період. Тому вже не до гарячої води.

Тепловики обіцяють, що в дитсадках, школах, лікувальних закладах температурні норми дотримуватимуться. Решті споживачів тепло подаватиметься в ощадливому режимі. Депутати міськради вирішили звернутися до Президента, Верховної Ради і Кабінету Міністрів України з клопотанням збільшити ліміт використання газу.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Незвичайний експонат з'явився в Музеї народної архітектури та побуту «Шевченківський гай» у Львові. Це гуцульська хата із смерекового кругляка з Верховинського району Івано–Франківської області, збудована в 60–х роках XIX століття. Серед інших хат Гуцульщини вирізняється тим, що на вході є виносний ганок та колони. На горищі збереглася засіка для зерна, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

«Жоден народ не пролив за свою незалежність стільки крові, як ми»

Понад дві тисячі кілометрів проїхали Україною члени Київського товариства політв'язнів і жертв репресій, щоби вклонитися героям, загиблим за свободу і незалежність рідної землі. Розпочалася проща у столиці, на вулиці Інститутській, де в лютому була розстріляна Небесна Сотня. Біля символічного хреста звучали слова молитви за душі сміливців, які своєю кров'ю вписали нові рядки в історію національно-визвольних змагань нашої держави. Голова товариства радянський політв'язень Григорій Куценко, котрий, як і більшість членів делегації, був активним учасником Революції Гідності, нагадав події листопада—лютого.

***Голова Київського товариства політв'язнів та жертв репресій Григорій Куценко** (крайній ліворуч) **і члени делегації з легендарним вояком УПА Мирославом Симчичем** (у центрі)*.

— Українці століттями боролися за свою свободу, не шкодуючи власного життя, — каже він. — Для нас це не абстракція, не просто красиві слова, а стан душі, те, без чого немислиме буття нашого народу.

Прочани під журливий спів бандури запалили біля хреста свічки і поклали квіти.

Попереду була далека дорога, яка пролягала через Мазепинці — рідне село одного з найвідоміших українських гетьманів, Іванівку на Київщині, де відбулася панахида за померлими в роки Голодомору, Гайсин, Вінницю, Межибіж, Хмельницький, Кам'янець-Подільський, Хотин. Побувала делегація і на Івано-Франківщині, Тернопіллі, Рівненщині та Волині.

Розповідаючи про поїздку, Григорій Куценко дістає нотатник:

— Ми проїхали десятки міст і сіл, і в кожному, без винятку, стоять пам'ятники і меморіали в пам'ять про жертви більшовицької навали, сталінських репресій, Голодомору, загиблих українських січових стрільців, воїнів УПА, в'язнів совісті — таких, як Василь Стус. Поет, з родичами якого ми зустрічалися, народився на Вінниччині, а навчався і працював на Донбасі. Він понад усе любив Україну — ту, що над Південним Бугом, і ту, що на берегах Сіверського Дінця. За неї, катований у радянських таборах, помер, але не скорився. Дух нескореності — ось на чому віками тримається Україна, — продовжує Григорій Петрович.

Цей дух і досі живе у Берестечку, де влітку 1651 року відбулася найбільша битва часів Національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького.

— Тоді біля села Пляшева зійшлися у смертельному герці стотисячне Військо Запорозьке і вдвічі більша армія Речі Посполитої, — розповідає член делегації журналіст із Хмельниччини Богдан Теленько. — Сили виявилися нерівними, та ще й козацький союзник — кримський хан втік з поля бою, захопивши в полон гетьмана, який кинувся його зупинити. Втративши десять тисяч побратимів, вінницький полковник Іван Богун виводить з оточення козацьке військо. Його відхід на острівці серед болота прикривали триста сміливців. З кожним із них ворогам довелося вести бій, а на пропозицію короля здатися в обмін на життя і золото, вояки діставали з кишень гроші й презирливо кидали їх у воду. Збереглися свідчення француза П'єра Шевальє, який був на службі у поляків, про останнього з оборонців, котрий по груди у воді бився три години. Був багато разів поранений і відбивався уже тільки косою. На козака підступно з-за спини напав якийсь вояка, та ледве сам врятувався.

Нині на полі бою меморіальний комплекс, до якого входить музей з унікальними експонатами, знайденими на Берестецькому полі, де законсервовані торф'яниками збереглися навіть вироби із шкіри й дерева, храм-усипальниця св. Георгія Змієборця. У саркофазі, розміщеному в ньому, зберігаються порубані-посічені, постріляні черепи козаків, для яких понад 350 років тому особиста свобода й незалежність Української держави були найбільшою цінністю у житті.

З добою Хмельниччини пов'язаний ще один меморіальний комплекс, який відвідали прочани, — козацьке кладовище в Кременці, на Тернопільщині. Тут, майже в центрі міста, збереглося поховання героїв, які загинули під час штурму польської фортеці у жовтні 1648 року. Як розповів місцевий житель Степан Сердюк, цвинтар, на якому можна побачити ряди козацьких хрестів з пісковика, а на п'яти могилах — плити у вигляді бандур, постійно доглядають небайдужі люди. Вони не лише косять траву, а й посадили поруч калину, до якої і коли цвіте, і коли яріє червоними кетягами прилітають птахи. А може, то й не птахи, а козацькі душі, які й досі боронять Україну.

Спливали віки, змінювалися епохи, але незмінним було прагнення нашого народу до волі, бажання залишатися самим собою. Це завжди, як і сьогодні, викликало скажену лють тих, хто на генетичному рівні, підсвідомо ненавидить і ненавидить усе українське.

— За радянських часів якщо ти говорив батьківською мовою, співав патріотичних пісень, а ще й носив вишиванку, то вже вважався неблагонадійним, а ще гірше — буржуазним націоналістом, ворогом соціалізму, — каже Григорій Куценко, колишній військовий, якого кинули у пермський табір за розмови про Голодомор і комуністичні репресії. — Це було до набуття Україною незалежності, й ми не знали тоді всієї правди, яка відкрилася згодом. Правди про тисячі співвітчизників, розстріляних тільки за те, що вони були українцями, як це сталося у Вінниці, в Луцьку, в Дем'яновому Лазі під Івано-Франківськом, де побувала наша делегація.

Вінницька трагедія — масові розстріли мирного українського населення, які проводилися НКВС протягом кількох років перед початком Великої Вітчизняної війни, відома в усьому світі. Страти розпочалися ще 1937 року, а останні зафіксовані перед відступом Червоної армії з міста в 1941-му. Кров жертв просочувалася на вулицю, за браму в'язниці, і кати засипали її піском. Нищили всіх, хто не вміщався в прокрустове ложе радянської ідеології. Пізніша ексгумація показала, що людей катували, в них були поламані кістки, декого поховали ще живими — в легенях виявили сліди грунту. Приховуючи злочин, карателі стратили навіть родичів тих, хто за рештками одягу опізнав своїх чоловіків, батьків, синів.

У 1959 році в американському Конгресі були організовані слухання, присвяченні масовим розстрілам на Вінниччині. Втім, радянська влада заперечувала факт злочину. Як і десятки інших. Зокрема, розстріл 23—24 червня 1941 року «енкаведистами», які відступали з Луцька, чотирьох тисяч «політичних» — звичайних учителів, будівельників, колгоспників. Про цю трагедію нагадує сучасникам монумент, встановлений неподалік луцького замку.

— Довгий час приховувалася і правда про Дем'янів Лаз, що поблизу Івано-Франківська, — продовжує Григорій Петрович.— Тут теж розстріляні тисячі людей. У музеї ми побачили кістяк жінки з дитиною на руках, зв'язаних колючим дротом. Це як нагадування про те, якою дорогою ціною дається нам незалежність. Жоден народ не пролив за свою свободу стільки крові, як ми...

Світлана ЧОРНА.
Фото автора.

Старі некрополі над Стоходом

МИНУЛЕ І МАЙБУТНЄ

Експедицію військовими кладовищами Першої світової війни здійснили у серпні громадські пошукові організації «Сумління» та «Футурус XXI». Шлях краєзнавців цього разу проліг до так званого Червищанського плацдарму, де в квітні 1917 року російська армія, в лавах якої було багато українців, зазнала жахливих втрат під час наступу австро-угорських та німецьких військ. Тисячі загинули під час газової атаки, потонули в Стоході, потрапили в полон. Лише в селі Тоболи і на його околицях про ті страшні події нагадують вісім кладовищ. На жаль, більшість з них недоглянуті й заросли деревами та чагарниками.

Один з таких некрополів — поблизу села Рудка Червинська Камінь-Каширського району, за сто метрів від шосе. На думку кандидата історичних наук керівника ГО «Футурус XXI» Олександра Петрова, відновлення і благоустрій військових кладовищ у районі колишнього Червищанського плацдарму потрібно почати саме з цього цвинтаря, оскільки він розташований поруч зі жвавою автомагістраллю Луцьк—Любешів і добре проглядається з дороги.

Ще одне військове кладовище експедиція відвідала в селі Кухіцька Воля, що у Зарічненському районі Рівненської області. Разом з волонтерами скаутської організації «Галицька Русь» пошуковці взяли участь у розчищенні від чагарників і дерев цього кладовища. На жаль, час не зберіг більшість могильних плит, однак обриси старих захоронень — і німецьких, і російських — ще чітко проглядаються.

У роки Першої світової війни в Кухіцькій Волі були розташовані склади російської армії. Спочатку це викликало здивування, оскільки шляхи до цього віддаленого села досить ненадійні. В одному місці навіть довелося відкопувати експедиційний мікроавтобус із сипучих пісків. Та все стало на свої місця, коли подивилися на стару карту і дізналися, що до цього великого поліського села наприкінці XIX століття було прокладено вузькоколійку, яку через кілька десятиліть розібрали, щоб прокласти колію до найвіддаленішого на Рівненщині райцентру Зарічча.

Директор Волинського регіонального музею українського війська та військової техніки Ігор Пасюк** (праворуч) **і волонтер розчищають старі могильні плити.

Прикро, що події на Донбасі викреслили із списку визначних подій 2014 року столітній ювілей початку Першої світової війни. Для Волині вона була не менш кровопролитна, ніж Друга світова. Досить сказати, що, за оцінками військових істориків, на території теперішньої Волинської області в тій війні з обох сторін загинуло майже 350 тисяч солдатів та офіцерів. Уже давно немає серед нас її учасників. Пам'ять про неї живе лише в спогадах онуків солдатів Першої світової. Тож потрібно зафіксувати і зберегти їх для наступних поколінь. Так само, як і некрополі часів тієї війни.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

«Хет–трик» Моріса Девілля

У плані підготовки до матчу відбірного турніру Євро-2016 проти команди України збірна Люксембургу провела тренувальний поєдинок із командою другої німецької Бундесліги «Богум».

По ходу поєдинку люксембуржці двічі відігравалися, і до 58-ї хвилини поступалися — 1:2. Однак 22-річний форвард майбутніх суперників України Моріс Девілль, котрий вийшов на заміну, забив підряд три м'ячі і приніс своїй команді перемогу — 4:2. Дивного тут мало, бо Девілль виступає в клубі «Кайзерслаутерн» і, зрозуміло, добре знайомий з німецьким футболом. Ще один гол в активі Давида Тюрпеля.

Люксембург виступав у такому складі: Моріс, Янс, Йєниш (Мартіно, 70), Шано (Гоффман, 59), Шнелль (Пайяль, 73), Жерсон, Мартінс (Марвінс, 70), Бенсі (Девілль, 59), Гольтер (Філіпс, 46), Мутш (да Мота, 46), Тюрпель (Луїзі, 67)

Як відомо, поєдинок відбору на ЧЄ-2016 між збірними Люксембургу та України відбудеться завтра. До речі, його судитиме 45-річний ісландський рефері Крістін Якобссон. Цьогоріч він працював на товариському матчі Швеція — Естонія (2:0) і на матчі відбору Євро-2016 Росія — Молдова (1:1). Крім того, працював на декількох матчах Ліги Європи.

Пан Якобссон 2013 року обслуговував матч Ліги Європи в Таллінні (Естонія) між місцевим клубом «Німме Калью» і дніпропетровським «Дніпром» (1:3).

Донецьке тріо дебютувало в збірній Бразилії

Футбол. Контрольний матч національних збірних. 12 листопада.

Туреччина — Бразилія. 0:4. Голи: Неймар, 20, 60, Кайя, 24 (автогол), Вілліан, 44.

Склад збірної Бразилії: Дієго Алвес, Міранда, Філіпе Луїс, Давід Луїс, Даніло, Вілліан (Дуглас Коста, 77), Луїс Густаво (Фред, 85), Фернандіньо (Каземіро, 73) Оскар (Коутіньйо, 73), Луїс Адріано (Фірміно, 73), Неймар. Тренер — Карлос Дунга.

Як бачимо, в цій зустрічі дебютували футболісти донецького «Шахтаря» — Фред, Луїс Адріано і Дуглас Коста.

У РФС попереду великі проблеми?

Найближчим часом на російський футбол чекатимуть величезні проблеми з виплатою зарплат. Принаймні так вважає екс-працівник комітету програм з розвитку Російського футбольного союзу (РФС) Алішер Амінов.

— Санкції проти Росії — то суто політичний форс-мажор, який російські клуби передбачити не могли. Падіння ціни на нафту і зростання долара стане ударом не лише для російської економіки, а й для всього нашого футболу, — каже Амінов. — Він за всіма показниками може вважатися відображенням усієї системи в країні. Існує на державні гроші, повністю збитковий, а основні витрати йдуть на трансфери і зарплати. До того ж саме керівництво країни дозволяє безконтрольно витрачати бюджетні гроші на професіональний футбол.

Через курс долара рублеві витрати зросли на 30 відсотків. При цьому більшість контрактів гравців укладені у валюті. Російські суди завалять позовами щодо невиконання клубами зобов'язань перед футболістами і тренерами. Вони свої гроші можуть, звичайно, не відсудити, але міжнародна футбольна юрисдикція стане на їхній бік і почнуться жорсткіші санкції проти Росії...

Пан Амінов вважає, що через вище сказане існує загроза втратити ЧС-2018 року. «Передбачаю, що можуть навіть поставити під сумнів проведення в Росії світового чемпіонату. І з боку західних збірних почнеться шантаж відмовою участі в турнірі».

ФОТОФАКТ

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. 12 листопада. «Черкаські Мавпи» — «Київ». 80:96 (19:24, 22:25, 17:22, 22:25).

На знімку: ***киянин Павло Крутоус (ліворуч) і британський легіонер черкащан Ешлі Гемільтон.***

Фото www.superleague.ua.

У НОМЕР

«Авангард» повертають у власність держави

Столичний Господарський суд почав розгляд справи про передачу спорткомплексу «Авангард» по вулиці Мельникова в Києві у власність держави в особі Фонду державного майна.

Міністерство молоді і спорту виступає в процесі третьою стороною і сподівається, що незабаром вдасться відродити профільну роботу спорткомплексу.

«Цей спортивний комплекс включений до проекту Списку установ фізкультури і спорту, яким надається статус бази олімпійської, параолімпійської і дефлімпійської підготовки (затверджено постановою КМУ від 18.01.2006 №30). А тепер він не використовується за призначенням, що дає всі підстави почати процедуру повернення спортивного об'єкта», — розповів міністр спорту Дмитро Булатов.

Наступний бій Усик запланував на грудень

Бокс. Найближчий бій Олександр Усик проведе 13 грудня в Києві у Палаці спорту. Також того вечора на ринг вийде ще один представник K2 Promotions Заурбек Байсангуров. Обидва боксери вже мають суперників, але їхні імена поки що не оголошують.

Про внесення змін до регламенту Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції

від 24 вересня 2014 року

Тимчасова спеціальна комісія з перевірки суддів судів загальної юрисдикції вирішила внести до регламенту Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції, затвердженого 03.07.2014 року, зміни, що додаються.

ЗМІНИ, що вносяться до Регламенту

1. Пункт 1.4 викласти в такій редакції:
"1.4. Комісія має печатку круглої форми, що містить її найменування, а також інші печатки та штампи для засвідчення документів Комісії."

2. Пункт 1.5 викласти в такій редакції:
"1.5. Члену Комісії видається посвідчення, що підписується головою Комісії."

3. Підпункт "б" пункту 2.2.1 викласти в такій редакції:
"б) для здійснення своїх повноважень може витребовувати та одержувати необхідну інформацію від судових та правоохоронних органів;"

4. Підпункт "д" пункту 2.4.4 виключити
У зв'язку з цим підпункт "е" вважати підпунктом "д", підпункт "є" - підпунктом "е".

5. Пункт 4.1.2 доповнити новим підпунктом "а" такого змісту:
"а) витребування та одержання необхідної інформації від судових та правоохоронних органів відповідно до статті 6 Закону;"
У зв'язку з цим підпункт "а" вважати підпунктом "б", підпункт "б" - підпунктом "в", підпункт "в" - підпунктом "г".

6. Доповнити регламент пунктом 4.4 такого змісту:
"4.4. Про початок перевірки повідомляється, особа котра подала заяву про проведення перевірки судді (суддів)."

7. Пункт 6.3.4 викласти в такій редакції:
"6.3.4. Суддя, стосовно якого Комісія проводить перевірку, має право ознайомитись із заявою щодо його перевірки та матеріалами до неї до початку засідання у порядку, передбаченому в пункті 5 статті 6 Закону."

8. Пункт 6.5.1 викласти в такій редакції:
"6.5.1. У разі виявлення обставин, які можуть викликати сумнів щодо об'єктивності та неупередженості члена Комісії при розгляді питання, член Комісії має заявити самовідвід. З таких самих підстав відвід члену Комісії може заявити учасник засідання Комісії. Рішення про відвід члена Комісії в такому разі приймається на її засіданні. Член Комісії, щодо якого приймається рішення, не бере участі у голосуванні з цього питання."

9. Пункт 6.9.4 доповнити частиною шостою такого змісту:
"Рішення або висновок щодо перевірки судді зобов'язані підписати всі члени Комісії, які брали участь у розгляді матеріалів відповідної перевірки на засіданні Комісії."

ПАРАД ПОРАД

№ 220 (5970) П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИСТОПАДА 2014

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів, вітер східний, північно-східний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі від 1 морозу до 4 тепла, вдень 3—8 тепла, на Прикарпатті до 12. На Закарпатті вночі 3—8 тепла, вдень 11—16.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ЛИСТОПАДА

1922. РНК УСРР ухвалила постанову «Про влаштування ломбардів (позичкових кас)». **1927.** Народився Василь Макух — учасник українського руху опору в СРСР. **1939.** Верховна Рада УРСР затвердила закон про возз'єднання Західної України з УРСР. **1966.** Пішов з життя Володимир Яновський — український живописець-аквареліст, заслужений діяч мистецтв України (1957). **1978.** Уперше в СРСР трудівники Київського виробничого об'єднання «Медапаратура» освоїли серійний випуск гамма-камер ГКС-1. **1983.** Уперше в історії автобусобудування СРСР використано дизельний двигун на новому автобусі, який почали випускати на Львівському автобусному заводі.

АСТРОПРОГНОЗ НА 17—23 ЛИСТОПАДА

Овни. Гучні заходи та інші емоційні події поки що протипоказані. Середину тижня присвятіть відпочинку, дозвольте собі розслабитися.

☺ 20, 21 ☹ 17, 19

Тельці. Попри інтенсивний початок тижня, його завершення краще провести в більш спокійній обстановці, присвятити час роздумам.

☺ 17, 18 ☹ 19, 20

Близнюки. Цей час дасть вам змогу розібратися в собі, розставити свої пріоритети, відмовитися від непотрібного. Розробіть план подальших дій.

☺ 17, 19 ☹ 18, 22

Раки. Цього тижня ви можете вигадати або навіть створити щось нове і прекрасне. Вдалий час для творчих особистостей.

☺ 21, 22 ☹ 17, 18

Леви. Цього тижня вам потрібно змінити свої погляди, відмовитися від старих уявлень і стосунків, які віджили себе. Переживши це, ви відкриєте для себе нові можливості.

☺ 21, 22 ☹ 17, 19

Діви. Вдасться досягти поставлених цілей на початку тижня. Саме неквапливість і послідовність дадуть вам змогу досягти успіху в будь-якій сфері.

☺ 18, 21 ☹ 19, 22

Терези. Протягом всього тижня буде відчуття легкості — осилите всі справи. Негативним аспектом може бути лише фінансова нестабільність.

☺ 21, 23 ☹ 17, 19

Скорпіони. Варто виявити уважність і посидючість, не забути про дрібниці, і тоді тиждень завершиться сприятливо.

☺ 20, 22 ☹ 18, 23

Стрільці. Лише холодний розрахунок, а також стримування негативних емоцій дасть вам змогу тримати ситуацію під контролем.

☺ 17, 18 ☹ 19, 23

Козероги. Будь-які крайності й надмірність цього тижня вам протипоказані. Шукайте у всьому золоту середину.

☺ 21, 22 ☹ 17, 19

Водолії. Початок тижня буде складним і тяжким у всіх відношеннях. Але докладіть зусиль, щоб довести розпочате до кінця.

☺ 20, 22 ☹ 17, 19

Риби. Тиждень вдалий для будь-яких починань і партнерства. Кінець тижня сприятливий з фінансової точки зору. Не слід відмовляти в допомозі іншим людям.

☺ 18, 19 ☹ 17, 22

Мальви під вікном

ТВОРЧІСТЬ ВИХІДНОГО ДНЯ

Нині усі зрозуміли, як важливо бути патріотом. І я не виняток. Тому вирішила оздобити власний будинок цими дуже патріотичними квітами* (на знімку). *Адже мальви біля вікон — це Україна!

Для цього підібрала у будівельному магазині яскраві акрилові водоемульсійні фарби (для фасаду) — бордового, вишневого, рожевого, помаранчевого, жовтого кольорів та кількох відтінків зеленого. Їх перевага в тому, що вони швидко висихають. Оскільки до того мені не доводилося малювати мальви, я позичила натхнення у... схеми для вишивання, знайдені в Інтернеті. Однак, як не намагалася нанести олівцем по рельєфній поверхні штукатурки контури, не вдалося, тому одразу взялася за пензлик. Дала волю фантазії — і руки самі малювали. На один тон накладала інший, і квіти набували об'єму. Надвечір роботу було завершено, а у мене з'явилося неперевершене відчуття творчого задоволення.

Моя сусідка вирощує квіти. «Тепер, — каже вона, — квіти перед очима будуть у будь-яку пору року». Адже фарби для фасадних робіт не змиваються і довго не вигоратимуть (бо концентрат). А який це матиме вигляд на тлі білосніжного пейзажу!

Щоб створити щось мальовниче, не обов'язково бути художником. І щоб сучасний будинок набув українського колориту, можна намалювати і соняшники, і калину, і волошки... Або спробувати зобразити народні орнаменти. Головне — бажання!

Людмила БУСИНКА.

Фото Дмитра ОПАНАСЕНКА.

Альтернативна мандрівка

НА ЗАМІТКУ

Більшість українців залюбки б мандрували світом, отримували нові враження, спілкувалися з жителями інших країн, але змушені відмовляти собі у цьому задоволенні через високу вартість готельних послуг. Та й туристичні агенції дорого беруть. Але цьому можна зарадити завдяки новому цікавому проекту під назвою «каучсерфінг» (CouchSurfing), який був створений німецьким студентом. Каучсерфінг дає можливість запланувати і провести бюджетну відпустку, не звертаючись до турагентств.

Щоб стати каучсерфером — самому планувати маршрути своїх подорожей та приймати людей на ночівлю — треба зареєструватися (безплатно) на спеціальному сайті та заповнити анкету. Каучсерфери, а здебільшого це активна мобільна молодь, обмінюються адресами дешевих хостелів, самі знаходять інформацію про цікавинки, визначні місця, шукають людей, які зможуть приділити час мандрівникам і показати своє місто. Спілкування на сайті відбувається переважно англійською мовою. Для тих, хто відкриває для себе мальовничу Україну, в соціальних мережах створено групи, які присвячені українському каучсерфінгу.

Переваги каучсерфінгу я випробувала на собі двічі і хочу відзначити лише позитивні моменти. На моє повідомлення про строк перебування за кордоном відгукнулося декілька осіб, які пропонували прийняти мене в своїх домівках і показати визначні пам'ятки свого міста. Під час моєї подорожі Чехією приємно вразили гостинність і навіть доброзичливість європейців. Каучсерфери Йозеф і Мілада, які приймали мене і бачили вперше в житті, завжди запрошували до столу, навіть дали ключ від квартири, запропонували у разі фінансових труднощів допомогти грошима. Подружжя пояснило це так: «Треба ставитися до людей так, як ти хочеш, щоб ставилися до тебе. Все має бути засноване на довірі та повазі. Ми радіємо життю і хочемо поділитися цим з іншими. Коли приєдналися до спільноти каучсерферів, то відкрили світ з новими враженнями та новими друзями». Особисто для мене така подорож не лише виявилася економною, а й збагатила новими знайомствами, незабутніми враженнями та практикою іноземної мови.

Ольга КОШМАН.
Дніпропетровськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

МІСЯЦЬ-НАВІГАТОР

17 листопада. Спадаючий Місяць у Діві. Можна пересаджувати кімнатні рослини й вносити органічні добрива.

18—19 листопада. Місяць у Терезах. Посів зелені й висадження цибулинних квітів для вирощування в зимовій теплиці.

20—21 листопада. Місяць у Скорпіоні. Заготуйте гілки для зимового щеплення. Їх потрібно зберігати в погребі в ящику з вологим піском, загорненими в мішковину чи плівку. Займіться оглядом овочесховищ, провітріть за можливості, якщо там підвищена вологість повітря.

22 листопада. Новий Місяць. Не рекомендуються посіви й пересадження.

23 листопада. Зростаючий Місяць у Стрільці. Проведіть помірний полив і рідке підживлення кімнатних рослин. Переставте їх у прохолодне місце.

Поради збирала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 38494

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

